శ్రీఅరవిందుల రచనలు చదవండి

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక,

జూలై 2005

పరమ రహస్యం

11/7/200.

విషయసూచిక

భవిష్యద్ద్రష్టా శ్రీఅరవిందులు	...	4
శ్రీఅరవిందుల రచనలను చదువుట	...	6
శ్రీఅరవిందుల రచనలను చదివే విధానము	...	8
శ్రీఅరవిందుల గ్రంథముల నుండి జవాబులు పొందుట	...	14
యోగానికి తెలివితేటలు అవసరమా?	...	17
పుస్తకాలు చదవటం వలన ప్రయోజనం	...	21
శాస్త్రము – శాస్త్రాతీతము	...	24
శ్రీఅరవిందుల బోధనలు	...	27
శ్రీమాత పిలుపు	...	32
ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు చదివినంత మాత్రాన సరిపోదు	...	33

అనుబంధం

శ్రీమాతరవిందులు – జ్ఞానారవిందం	...	38
శ్రీఅరవిందుల రచనలను చదువుట ఎట్లు	...	40
సమాచార పత్రం	...	47

Read Sri Aurobindo and follow his discipline.

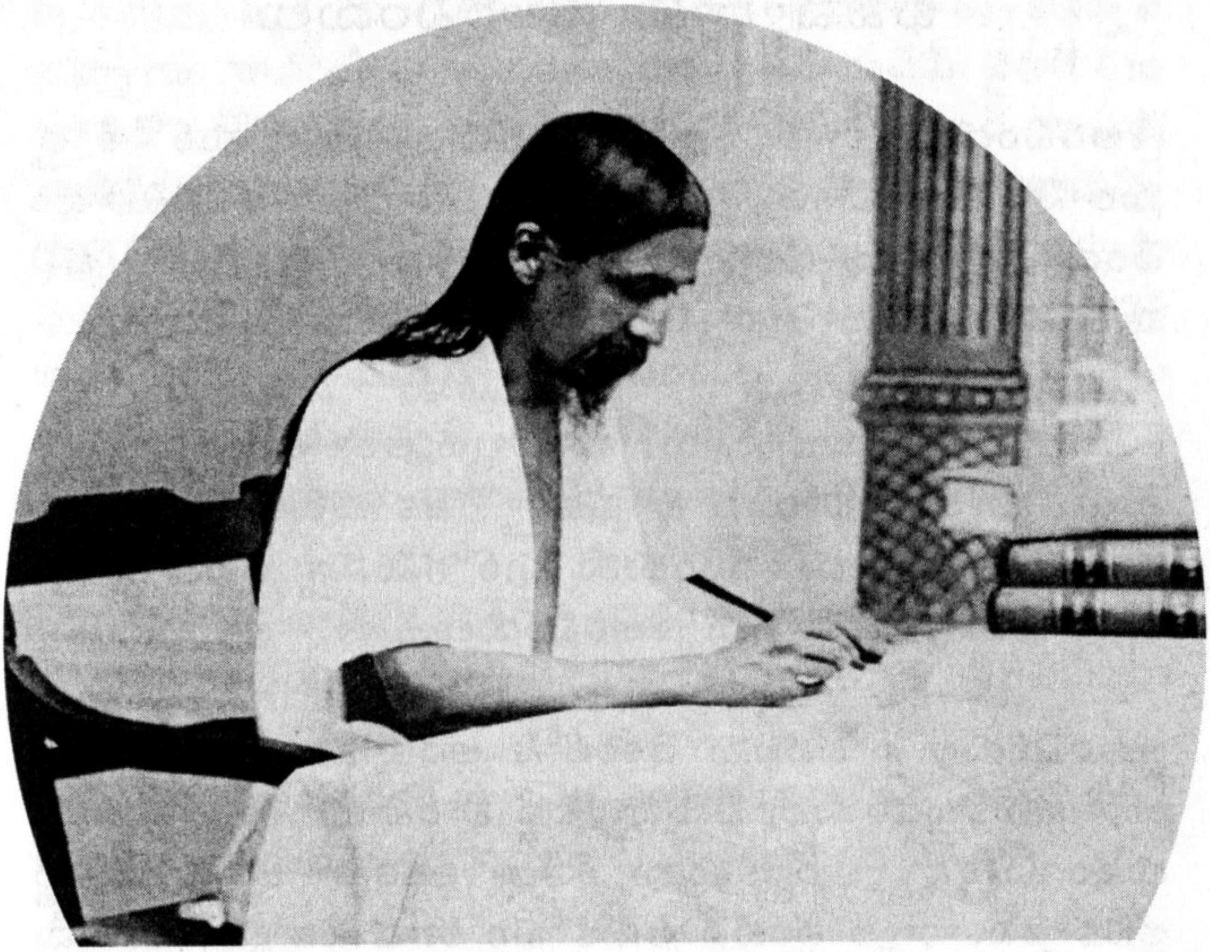
The Mother

(*CWM* Vol. 13, p. 24)

ఉపోద్ఘాతము

మనది పుణ్యభూమి. ప్రపంచానికి ఆధ్యాత్మిక భిక్ష పెట్టిన పవిత్ర దేశము. ఈ గడ్డ మీద జన్మ ఎత్తటమే ఒక సుకృతము. ఇంతటి మహత్తరమైన సంపదకు మనం వారసులము. సరే ఇదంతా నిజమే కాని మన సంగతి ఏమిటి? ఆధ్యాత్మిక వికాసానికి మన మేమైనా ప్రయత్నం చేస్తున్నామా? ఏదో జపం చేసుకోవటం ఏవేవో పుస్త కాలు చదువుకోవటం తప్ప సీరియస్‌గా మన మేమైనా ప్రయత్ని స్తున్నామా? ఊపిరి సలిపేందుకు కూడ వ్యవధిలేని నేటి యాంత్రి కజీవితంలో మరో విషయాన్ని గురించి ఆలోచించేందుకే అవ కాశం లేదు కదా! అందుకనే మనం ఈ దేశపు సంస్కృతి ఏమిటో ఈ ఆధునిక యుగంలో మనకి దారి చూపించగలిగిన వారు ఎవ రైనా వున్నారేమో కనుక్కొని వారి చెయ్యి పట్టుకుని నడవాలి. ఇవి వట్టి మాటలు కావు. ఉపశమనం కోసం చెప్పిన శ్రీరంగ నీతులు కావు. ఆచరణ యోగ్యమైన వాస్తవాలు. శ్రీఅరవిందులు అంటే అసలు ఎవరో మనం ప్రత్యక్షంగా కనుగొనెదము గాక! ఈ సంచికలో వారిని గురించి వివరించిన అనేక విషయాలను అవగాహన చేసుకొని ఏమాత్రమైనా ఆచరణలో పెట్టగలిగితే మన జీవితాలు ధన్యమైనట్లే!

— సంపాదకుడు

Seer deep-hearted

Seer deep-hearted, divine King of the secrecies,
Occult fountain of love sprung from the heart of God,
Ways thou knewest no feet ever in time had trod.
Words leaped shining, the flame-billows of wisdom's seas,
Vast in thy soul was a tide washing the coasts of heaven,
Thoughts broke burning and bare crossing the human night,
White star-scripts of the gods born from the presses of Light
Page by page to the dim children of earth were given.

Sri Aurobindo

భవిష్యద్గామి శ్రీఅరవిందులు

శ్రీఅరవిందులు పాత మతాలు పనికిరావని చెప్పి మరో కొత్త మతాన్ని బోధించేందుకో లేక కొత్త సిద్ధాంతాలను ప్రతిపాదించేందుకో రాలేదు. గతానికి స్వస్తి చెప్పి రానున్న ఉజ్వల భవిష్యత్తును మనమెలా ఆహ్వానించాలో చూపించేందుకే వచ్చారు.

*

అసలు శ్రీఅరవిందులు ఎవరు? భూమ్మీద అలా అలా మెరుపులా మెరిసి మాయమైపోయిన ఓ ప్రవక్తా? ఒక చరిత్రాత్మక పురుషుడా? ఇవేవీ కాదు. ముందుకు పురోగమిస్తూ ఆవిష్కారమౌతున్న భవిష్యత్స్వరూపమే శ్రీఅరవిందులు.

*

శ్రీఅరవిందుల బోధనలను దేశంలోని అనేక సిద్ధాంతాలలో ఒకటిగా జమకట్టడం నీవు చేస్తున్న పెద్ద పొరపాటు. ఈ ఆశ్రమంలో మనం చేస్తున్న కార్యక్రమము కూడా ఇతరత్రా జరుగుతున్నట్టి అనేక దైవకార్యాల వంటివే అనుకోటం కూడ సత్యానికి దూరమే అవుతుంది.

శ్రీఅరవిందులు మానవాళికి ఒక కొత్తసిద్ధాంతాన్ని బోధించి మరో మతాన్ని స్థాపించేందుకు వచ్చిన గురువుగాని మతాచార్యుడు గాని కాదు. పరమాత్మ ప్రత్యక్షంగా నిర్వహిస్తున్న కార్యమే వారు. ఆ కార్యమును సఫలీకృతపరచుటయే నా కర్తవ్యం.

*

ప్రపంచ చరిత్ర ప్రారంభమైననాటి నుంచీ ఏదో ఒక నామాన్ని, ఏదో ఒక రూపాన్ని ధరించి, పృథ్వి పరివర్తనా కార్యంలో వారు ప్రాధాన్యత వహిస్తూనే ఉన్నారు.

*

ప్రస్తుతం పదార్థమయ జగత్తును అమృతమయంగా చేస్తున్న శ్రీఅరవిందులు ఈ బృహత్పరిణామపు రూపురేఖలను కొద్ది కొద్దిగా బహిర్గతం చేస్తున్నారు.

*

అనాదిగా, సృష్టి మొదలైనప్పటి నుంచీ అవతారాలు వస్తూనే ఉన్నాయి. రాబోయే పూర్ణపరిణామాన్ని తెలియచేసే వైతాళికుల మాదిరి ఒక్కొక్క అవతారం ముందుకు వస్తూంటుంది. అయిన ప్పటికీ కొత్త అవతారాన్ని ప్రతిఘటిస్తూ వెనుకటి అవతారాన్ని ప్రస్తుతించడం మానవులకు పరిపాటి అయిపోయింది. అదే ఇప్పుడు పునరావృత మవుతున్నది. భవిష్యత్తులో సిద్ధించబోయే అతిమానస అవతరణను ప్రకటిస్తున్న శ్రీఅరవిందుల సందేశం కూడా విమ ర్శల బారిన పడుతున్నది. కానీ కొద్దిలో ఆ సత్యం తప్పనిసరిగా నిరూపితమవుతుంది. వారు చెప్పినది జరిగి తీరుతుంది.

*

ఒక సరికొత్త జాతి, ఒక కొత్త ప్రపంచము ఆవిర్భవించనున్నట్లు అందరికీ తెలియచెప్పటానికే భగవంతుని విభూతి శ్రీఅరవిందు లుగా అవతరించింది.

అతిమానసమనే ఆ కొత్త జాతి అవతరణకై వినమ్రతతో, ఉత్సాహభరితులమై మనందరం సన్నద్ధమయ్యెదము గాక.

*

మానవుడు పాత సృష్టికి చెందినవాడు. సమీప భవిష్యత్తులో జరగబోయే నూతన సృష్టి గురించీ, రాబోయే అతిమానసజాతి గురించీ చెప్పడానికే శ్రీఅరవిందులు కారణజన్ములైనారు.

*

భవిష్యత్తులో సిద్ధించబోయే సౌందర్యాన్ని గురించి ప్రపంచానికి వెల్లడించటానికి అవతరించిన శ్రీఅరవిందులు అదొక నిశ్చితి అనే నమ్మకాన్ని అందరికీ కల్గించే ప్రయత్నం చేశారు.

ప్రపంచం ఒక దురదృష్టకర విపత్తు వల్ల ఏర్పడినది కాదు. తనకు తాను అభివ్యక్తం చేసుకోవటం కోసం ముందుకు పయ నిస్తున్న ఒక అద్భుతమే అది. అది ఆ విధంగా పయనించడ మనేది ఒక ఆశ మాత్రమే కాదు, అది ఒక నిశ్చిత సత్యమేనని శ్రీఅరవిందులు తెలియచెప్పారు. అంతేకాక ప్రపంచానికి అత్యంత

సుందరమైన భవిష్యత్ ఎంతైనా అవసరం కాబట్టి అది సిద్ధించి తీరుతుందని వారు భరోసా ఇచ్చారు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ.వి.ఆర్. శాస్త్రి;

(*CWM* Vol. 13, pp. 4-5, 10, 22-23; Vol. 17, p. 194; Vol. 13, pp. 19-20, 15, 22)

శ్రీఅరవిందుల రచనలను చదువుట

జీవితమంటే ఏమిటో, దాని అర్థమేమిటో, గమ్యమేమిటో తెలుసుకోవాలనే జిజ్ఞాస ఎంతమందికి వుంటుంది? ఏ కొద్దిమందికో గాని వుండదు. అట్టివారికి శ్రీఅరవిందుల పుస్తకాలు వరప్రసాదాలు.

*

నిన్ను గురించి తెలుసుకునేందుకే కదా భూలోకంలో నువ్వు జన్మనెత్తావు. శ్రీఅరవిందుల పుస్తకాలు శ్రద్ధగా చదివి నీ అంతరంగంలోకి సాధ్యమైనంత లోతుగా నీ దృష్టిని సారించు.

*

శ్రీఅరవిందుల పుస్తకాలు అధ్యయనం చేయటం ద్వారా భవిష్యత్తుకు ద్వారాలు తెరచుకుంటాయి!

*

శ్రీఅరవిందులు చెప్పిన విషయాలు చదివి, అధ్యయనం చేసి, ఆయన అడుగుజాడలలో నడిచి, రాబోవు నూతన సృష్టికి సంసిద్ధులము అవటమే మన ఏకైక కర్తవ్యము.

ఇదే మన జీవితానికి అసలైన అర్థము. ఈ దృష్టితో ఉన్నట్లయితే అన్ని ఆటంకములను దాటిపోగలము.

మనం నూతన సృష్టిని ఆహ్వానిస్తూ జీవించినట్లయితే కాలపాశం మన మీద పడదు. అప్పుడు మనం ఏ మాత్రం క్షయం లేకుండా జవసత్వాలతో, అపారమైన శక్తితో అధికోత్సాహంతో మన గమ్యాన్ని సమీపించెదము గాక.

శ్రీఅరవిందుల పుస్తకాలను శ్రద్ధగా చదువుకున్నట్లయితే మన ప్రశ్నలన్నిటికి జవాబులు దొరుకుతాయి.

*

ఏ విషయాన్ని గురించైనా క్షుణ్ణంగా తెలుసుకోవాలంటే శ్రీఅరవిందుల పుస్తకాలు చదవాల్సిందే. వాటి ద్వారా లౌకిక విషయ పరిజ్ఞానం కూడా నీకు లభిస్తుంది!

*

ప్రశ్న: జ్ఞానం పొందాలంటే ఏం చేయాలి?

శ్రీఅరవిందుల రచనలు చదవాలి.

ప్రశ్న: నాకు యోగసాధన చేయాలని వుంది. దీర్ఘనిద్ర నుండి మేల్కొలిపి చైత్య పురుషాభిజ్ఞితిని ప్రసాదించమని శ్రీమాతను వేడుకోవాలని నాకు తెలుసుగాని నేను చేయవలసినది మరింకే మైనా వున్నదా?

శ్రీఅరవిందులు బోధించిన విషయాలను క్రమశిక్షణతో శ్రద్ధగా చదివి నీ మేధను పెంచుకోవాలి. నీ ప్రాణికాన్ని, దాని చేష్టలను గమనిస్తూ కోరికలను జయించాలని నీ చైత్యపురుషుణ్ణి వేడుకుంటూ దానితో ఐక్యం కావాలి. నువ్వు ఇప్పుడు చేస్తున్న పనులను చేస్తూ సాధ్యమైనంత నిస్స్వార్థంగా శరీర పరిశ్రమను కొనసాగించాల్సిందే.

*

చదువు ప్రాణిక కోరికల నుండి నీ దృష్టిని మళ్ళించి దాని బలాన్ని పెంచుతుంది. నీ మనస్సును ప్రాణికాన్ని అదుపులో పెట్టాలంటే నువ్వు పూర్తిగా చదువులోనే నిమగ్నమైపోవాలి. అందుకనే నీ ధ్యాసనంతా చదువు మీదనే నిలపాలి.

*

క్రమం తప్పకుండా శ్రద్ధగా చదివినట్లయితే నీ మెదడు చురుగ్గా పని చేస్తుంది. తర్వాత నువ్వు విశ్రాంతి తీసుకున్నప్పుడు నీ మెదడు కూడా నిశ్శబ్దమౌతుంది. అప్పుడు నువ్వు నీ హృదయాం

తరాళములలోకి నీ దృష్టిని సారించి నీ చైత్యకేంద్రాన్ని తెలుసు కోగలుగుతావు.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి

(*CWM* Vol. 17, p. 365; Vol. 12, pp. 206, 216, 207-208,398, 133-34)

శ్రీఅరవిందుల రచనలను చదివే విధానము

నా పుస్తకములను చదువుట ఏమంత కష్టము గాదు. ఏలన, అవి సులభమైన వ్యావహారిక భాషలో యున్నవి. వాటిని సావధాన ముగ ఏకాగ్రచిత్తుడవై, సుహృద్భావముతో చదివితే చాలు. వాటి వలన నీవు లాభమును పొందగలవు.

కాని, శ్రీఅరవిందుల రచనలు అటుల గాదు. ఏలన, వారు క్లిష్టమైన గ్రాంథిక, వేదాంతశైలిలో వ్రాశారు. వాటిని అర్థము జేసి కొనుటకు అంత తొందరగా వీలు కాదు. మొదట మెదడును సిద్ధము చేసికొనవలెను. అది కొంత కాలము పట్టును. స్వతః స్సిద్ధముగా స్ఫురణశక్తిగల కొంతమంది అదృష్టవంతులకు తప్ప, ఇతరులకు యిది (మెదడును సిద్ధము చేసికొనుటకు) కొంత కాలము పడుతుంది.

కాని, నేను చెప్పేదేమంటే – నిశ్చలమైన మనస్సుతో కొద్ది కొద్దిగా చదువుతే బాగుంటుంది. మెదడును నిశ్శబ్దము గావించిన – అర్థము చేసుకోవాలని ఆరాటపడకుండా – అప్పుడు ఆ పంక్తులలోని శక్తి, నీ అంతరాంతరముల లోనికి ప్రవేశిస్తుంది. నిశ్చలమైన ప్రశాంతత యందు, అందులోని శక్తి నీ లోపల ఒక దీపాన్ని వెలిగిస్తుంది. అంతేకాదు, ఒక వేళ నీకు సరిగా అర్థం కాలేదనుకో. అందుల కవసరమైన నూతన కణములను కూడా నీ మెదడులో సృష్టిస్తుంది. అప్పుడు కొన్ని నెలల తరువాత, నీ వదే పంక్తులను తిరిగి చదివినప్పుడు, వాటిలోని భావము నీకు

స్పష్టముగా తెలియడమే కాకుండా, అవి నీకు మిక్కిలి సన్నిహితము, ఆత్మీయము నగును.

అంతే కాదు. ప్రతి రోజు కొద్ది కొద్దిగా, ఒక క్రమపద్ధతిలో, వీలైనంత వరకు ఒక నిర్ణీతసమయంలోనే చదివిన యెడల మెదడు యొక్క గ్రహణశక్తి పెంపొందుతుంది.

ఈ పారాయణ కార్యక్రమముల వలనగాని, లేక శ్రీఅరవిందుల విస్తారమైన ఏ ఇతర రచనల నుండిగాని లాభమును పొందవలెననిన నీవు అవలంబించవలసిన పద్ధతి: నీ ధ్యాసనంతను ఏకము గావించి, పఠనాంశమునందు లగ్నము చేసుకొని, సావధానచిత్తుడవై యుండుము. మనస్సులో చెలరేగు ఆలోచనలను కొంచమైన అదుపులో పెట్టుము – పూర్తిగా మౌనము గావించిన మరీ మంచిది – మనస్సును నిశ్చలము గావింపుము. మెదడులో యెట్టి స్పందనలు లేకుండా జేయుము. బుద్ధిని స్థిరపరుపుము. అప్పుడు చిత్తమంతయు సుస్థిరమయి, అద్దమువలె, లేదా నిస్తరంగ తటాకోపరితలము పగిది అచంచలమగును. ఈ స్థితిలో నీ వింక ఏమి చేసినా సరే, చదివినా సరే, అది నీ మనస్సు వలన మరుగున బడక తిన్నగా నీ అంతరాళముల లోనికి ప్రవేశించును. చాలా కాలం తరువాత, ఆ లోతుల నుండి, తిరిగి పైకుబికి తేటతెల్లముగా విదితమగును. ఈ జ్ఞానము మామూలుగా చదివి తెలుసుకొనుదాని వలె గాక, లోనుండి విదితమగు జ్ఞానజ్యోతివలె ప్రకాశించును

ఇటుల చదివినయడల, గ్రహణశక్తి అత్యుత్తమస్థాయి నందుకొనును. అటులగాక మామూలు పద్ధతిలో – మనస్సు ఒక ప్రక్కన ఆలోచనలతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ కూడ, – చదివిన యెడల, ఆ చదివిన విషయములను అప్పటికప్పుడే అర్థం గావించుకొన యత్నించును. అప్పుడు వాటిలో నిక్షిప్తమైన శక్తి, జ్ఞానము, ఆ పరమ సత్యమంతయూ నాలుగింట మూడు వంతులు వృథా అగును. మరొక విషయము. నీలో వికసించిన ఈ జ్ఞానజ్యోతి, నీ ఉనికి నంతటను వ్యాపించి, తేజోమయము గావించును. అంత

వరకు ఓపిక బట్టుము. ప్రశ్నలు వేయకుము. అప్పుడు నీవు చదివినదంతయు చక్కగా బోధపడును. ఎక్కువ సందేహము లుండవు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి (ఆగష్టు 1988 'అర్క' నుండి)

*

ప్రగాఢమైన ప్రబోధం వున్న పుస్తకాన్ని నువ్వు చదివి అర్థం చేసుకోవాలంటే, నిశ్శబ్దమైన మనస్సుతో దానిని చదవగలిగి వుండాలి. నువ్వు కాస్సేపు నిరీక్షించాలి. మాటలు లేని మౌన అంతరాంతరాలలోకి ఆ భావమును ప్రవేశించనివ్వాలి. అప్పుడు నీ బాహ్యా చైతన్యంలోకి ఆ భావం నెమ్మదిగా తిరిగివచ్చి దానంతట అదే అర్థం అవుతుంది. కాని నీ బాహ్యా మనస్సుపై మాటల్ని పరుగులు తీయిస్తే, మాటల్ని మనస్సుకు సర్దుబాటు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తే, నువ్వు వాటి వెనుక గల అర్థాన్ని, శక్తిని కోల్పోతావు. భావవ్యక్తీకరణ కేంద్రానికి వెనుక గల అవ్యక్తమనస్సుతో నువ్వు సాయుజ్యము చెందకపోతే, పరిపూర్ణమైన అవగాహన కలుగదు.

వ్యక్తుల మనస్సులు కూడ ఒకదాని నుండి మరొకటి భిన్నంగా వుండే వేర్వేరు లోకాలు, ఒక్కొక్కరి లోకం (మనస్సు) తనలో తాను గుప్తమై మూతబడి వుంటుంది. మరో లోకంతో దానికి సంబంధం వుండదు. మనస్సు యొక్క లక్షణమే అది. అక్కడ నీ భావాలే నిన్ను మూసివేస్తాయి. నిన్ను నీవు మాత్రమే అర్థం చేసుకుంటావు. జీవితంపై నీ భావసంచయం మాత్రమే నీకు అర్థం అవుతుంది. కాని అవ్యక్త మనస్సులోని ఉన్నత భూమికలో నువ్వు స్వేచ్ఛా జీవివి. నువ్వు అక్కడికి ప్రవేశిస్తే, నీ నుండి నువ్వు విడిపోయినట్లే. విశ్వజనీన మానస భూమికలోకి నువ్వు చొచ్చుకొని వెళతావు.

*

పుస్తకాలు దృష్టిలో పెట్టుకొని శ్రీఅరవిందులను అధ్యయనం చేయకూడదు. కాని ఆయన తత్త్వాన్ని విశదం చేసే వివిధాంశాల

ఆధారంగా ఆయన్ని అధ్యయనం చేయాలి. దైవం, సమైక్యత, మతం, పరిణామం, విద్య, ఆత్మజ్ఞానసిద్ధి, అతిమనస్సు మున్నగు అంశాలపై ఆయన ఏమి చెప్పారో వాటిని ఆధారంగా ఆయన్ని అధ్యయనం చేయాలి.

*

ఒక నిర్ణీత అంశంపై శ్రీఅరవిందులు ఏమి చెప్పారో నువ్వు తెలుసుకోవాలనుకుంటే, ఆ అంశంపై ఆయన రాసినదంతా చదవాలి. బాహ్యాదృష్టికి మాత్రం ఆయన పరస్పర విరుద్ధమైన విషయాలు చెప్పినట్లు అనిపించవచ్చు. కాని మొత్తం అంశంలోని వివరాలు అన్నీ చదివి, కొద్దిగా అర్థం చేసుకుంటే, అన్ని వైరుధ్యాలు పరస్పర సామరస్యపూరక మవుతాయి. వాటిలో ఒక సర్వ సమగ్ర సమన్వయం లభిస్తుంది.

*

తొందరపాటుతో ఏ నిర్ధారణలకు రాకూడదు. మనం సహనంతో వుంటే అధ్యయనం చివరలో తిరుగులేని ఆయన వాదం ఆధారంగా తానెందుకు ఆ నిర్ధారణకు వచ్చారో వెల్లడిస్తారు.

*

అసలు భాషే ఎందుకూ పనికిరాని ఓ అజ్ఞానలోకం. అటువంటప్పుడు మనల్ని మనం వ్యక్తీకరించుకోడం, మనం మాట్లాడే మాటలు, మాటలు మాట్లాడే విధానం – అంతా అజ్ఞానమే కదా! అందువల్ల సత్యమైన దానిని చెప్పడం చాలా కష్టం. దీనికి వ్యాఖ్యానాలు కావాలి. అవి అన్నీ అబద్ధాల పుట్ట. లేదా సుదీర్ఘంగా వుంటాయి. శ్రీఅరవిందుల వాక్యాలు అందుకే సుదీర్ఘంగా వుంటాయి.

*

స్టడీ గ్రూపును ఎలా నడపాలి:

1) ప్రార్థన (ఓ మాతా, శ్రీఅరవిందా మీ ప్రబోధాన్ని అర్థం చేసుకోడానికి మేము చేసే ప్రయత్నంలో మీ సహాయం అర్థిస్తున్నాము.)
2) శ్రీఅరవిందుల పుస్తక పఠనం

3) ఒక క్షణం మౌనం.
4) చదివిన పుస్తకంపై ఒక చిన్న ప్రశ్న అడగవచ్చు.
5) ప్రశ్నకు జవాబు.
6) చర్చ ఉండరాదు.

*

విద్యార్థులకు శ్రీఅరవిందుల పుస్తకాల పరిచయం:
శ్రీఅరవిందుల పుస్తకాలను నమిలి మింగి, వాటిని అరిగీ అరగని ఆహారంగా విద్యార్థులకు బోధించకూడదు. ఆ రచనలను ఉపాధ్యాయులు ఎంత గొప్పగానైనా చెప్పనివ్వండి. కాని విద్యార్థులకు రచనలతో ప్రత్యక్ష ఆత్మస్పర్శ వుండాలి. ఆ వెలుగులు వెదజల్లే ఆనందతరంగాలలో వారు ఓలలాడాలి. విద్యార్థి మనస్సుకు, శ్రీఅరవిందుల చైతన్యానికి మధ్య అడ్డుతెరలాగ ఉపాధ్యాయుడు ఉండకుండా జాగ్రత్తపడాలి.

*

శ్రీఅరవిందులు రాక ముందర ఆధ్యాత్మికతలు పాతరకం ఆలోచనా ధోరణుల చుట్టూ తిరుగుతుండేవి. భూమిపై జీవితాన్ని శూన్యంగా భావించి, దానిని త్యజించడమే లక్ష్యంగా ఆ మతాలు ప్రబోధిస్తూ వచ్చాయి. నువ్వు ఏదో ఒక లక్ష్యాన్ని ఎంచుకోవాలి – అల్పమైన సుఖాలు, బాధలు, దుఃఖాల చుట్టూ పరిభ్రమించే జీవితము, నువ్వు నీతివంతంగా ప్రవర్తించకపోతే నరకంలో పడతావు అనే బెదరింపుల మధ్య సాగించే జీవితం –

లేదా మరో ప్రపంచంలోకో, స్వర్గంలోకో, నిర్వాణంలోకో, మోక్షంలోకో పరారీకావడం....

ఈ రెండు లక్ష్యాలు కూడా అంత మంచివి కావు. రెండు అధ్వాన్నమైనవే. భారతదేశం బలహీనమైపోవడానికి, పతనం కావడానికి ముఖ్యమైన కారణం ఇదే అని శ్రీఅరవిందులు అన్నారు. బౌద్ధమతం, జైనమతం, శూన్యవాదం భారతజాతిని నిర్వీర్యం చేశాయి.

ఈ భువన జీవనం నుండి పారిపోవడంలో సత్యం కనిపించదు. జీవితంలోనే ఉండాలి. దానిని పరివర్తన చెందించాలి. దివ్యీ

కరణం చేయాలి. అప్పుడే భగవంతుడు భౌతిక ప్రపంచంలో అభి వ్యక్తం అవుతాడు అని శ్రీఅరవిందులు ప్రవచించారు. ఈ మొదటి సమావేశంలో మీరు నిజాయితీతో నిర్ణయం తీసుకోవాలి. You should be square and frank. (శ్రీమాత బల్లపై పెద్ద square ను చేతులతో సూచించారు) ఈ విషయాన్ని బలంగా పిల్లలలో నాటు కునేటట్లు మీరు (టీచర్లు) చెప్పాలి. అందులో సందేహం వుండ రాదు. ఆ తర్వాత మీరు కథలు చెప్పి విద్యార్థుల్ని సంతోష పెట్టొచ్చు.

ప్రశ్న: శ్రీఅరవిందుల రచనలపై వ్యాఖ్య చేయడం వృథా, బుద్ధిహీనత కూడా అని నిన్న మీరు 'యోగసమన్వయం' క్లాసులో చెప్పారు. నా తరగతులలో నేను ఈ బుద్ధిహీన మైన పనే చేస్తున్నాను. ఆ వ్యాఖ్యను ఆపమంటారా?

శ్రీఅరవిందుల పుస్తకాలపై వ్యాఖ్యానాలు వినటం బద్ధకస్తులకి చాలా ఆనందంగా వుంటుంది. ఆ రచనలు వారికి బాగా అర్థం అవుతాయని వారు భావిస్తారు కాబట్టి.

అందువల్ల నేను జోక్యం చేసుకోలేదు. శ్రీఅరవిందుల రచ నలు అందరు చదివి అర్థం చేసుకోలేరు. అందుకని ఆ రచనలు చదువుతున్నప్పుడు ప్రజలు వినడం, వాటిలో కొంత ఆసక్తి కన బరచడం మంచిదే.

నువ్వు క్లాసులో వ్యాఖ్యలు కొనసాగించు ఫరవాలేదులే. కాని వ్యాఖ్యలు చేస్తున్నప్పుడు అవి చాలవని, అసలు మౌలిక రచన నువ్వు చెప్పే దానిని అధిగమించి వుంటుందని నువ్వు స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోవాలి.

మూలం: శ్రీమాత

*

నేను, శ్రీమాత చెప్పిన విషయాలలో లేదా నేను రాసిన మాట లలో ఏదో కొంత ప్రజలు చదివి, వాటి అసలు అర్థం కాకుండా వేరే ఏదో అర్థాన్ని చెబుతుంటారు. మా అనుభవాలకు, జ్ఞానానికి వ్యతిరేకమైన తర్కబద్ధమైన ఆకస్మిక నిర్ధారణకు వారు వస్తుం టారు. అది సహజమే. దుష్టశక్తుల పన్నాగంలో అదొక భాగం.

సర్వసమగ్రమైన, బహుముఖీనమైన మహాసత్యం వీక్షించడంకన్నా తర్కబద్ధమైన నిర్ధారణకు రావడం చాలా తేలిక.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

(*CWM* Vol. 12, p. 205; Vol.10, p. 7; Vol. 4, pp. 198-99; Vol. 3, p. 65; Vol. 12, pp. 208, 399; Vol. 9, p. 250; Vol. 10, pp. 103-04; Vol. 12, p. 217; Vol. 12, pp. 211-213; Vol. 17, p. 344; *SABCL* Vol. 26, p. 493)

శ్రీఅరవిందుల గ్రంథముల నుండి జవాబులు పొందుట

తల్లీ! తమరు శ్రీఅరవిందుల గ్రంథమేదైనా తీసుకొని, అప్రయత్నంగా ఏదో ఒక పుట తెరచి, ఆ పుటలో ఒక వాక్యమేదైనా చదవటం గమనించాము. ఇందులో ప్రత్యేకత ఏమైనా వున్నదా? మా మనసులలో రేకెత్తే అనేక సందేహాలను నివృత్తి చేసుకొనే మార్గమేదైనా ఉన్నదా?

నాయనా! ఈ ప్రక్రియలో విశేషమేమీ లేదు. అది అందరకు సాధ్యమే. అయితే ఇందుకు ఒక నిర్ణీత పద్ధతిని అనుసరించాలని తెలుసుకో. నీవు పూర్తిగా ఏకోన్ముఖుడవు గావాలి. ముందుగా నీకు ఏం కావాలో స్పష్టంగా నిర్ణయించుకోవాలి. ఏదైనా సమస్య నిన్ను వేధిస్తున్నట్లయితే, ఆ సమస్యపై ఏకోన్ముఖుడవు గావటమే మార్గము. ఆధ్యాత్మిక పురోగతి విచారణాంశమైతే, జ్ఞాన ప్రాప్తికై అభ్యర్థించాలి. ఈ రెండున్నూ గాక, ఆత్మజ్ఞానమే నీ లక్ష్యమైతే, విశుద్ధ మనస్సుతో మౌనివై, గ్రంథము తెరచి, ఒక పేపరు నైఫ్‌ను ఆ మౌనావస్థలోనే, ఆ గ్రంథంలో గుచ్చి దాని మొనతో ఏదైనా సూచించాలి.

ఇటు చూడండి. ఇలాంటి గ్రంథాలు – శ్రీఅరవిందుల యోగసమన్వయము (Synthesis of Yoga) చూపిస్తూ – బహు

శక్తివంతమై, ఆధ్యాత్మికతత్వాన్ని అపురూపంగా ఆవిష్కరిస్తాయి. ఇలాంటి గ్రంథాలలోని వాక్యాలు, బీజాక్షరాల కలయిక వలె, బహు శక్తివంతమని గ్రహించటం అవసరం. ఈ రహస్యం తెలుసుకొన లేక, వీటి వల్ల లాభం పొందలేకపోవటము నిజంగా దురదృష్టమే. కాని, ఈ మాట సత్యమే సుమా! ఈ మాట ఒక అక్షర సమూహా నికే గాదు. ప్రతి నిత్యము మనము దర్శించే మహామహుల చిత్ర పటములకు, దేవతాస్వరూప పటములకు కూడా వర్తిస్తుందని తెలుసుకోవాలి. అనగా ఈ పటము వాటి యందున్న మూర్తుల శక్తులతో కూడుకొని, దివ్యశక్తిని ప్రసరింప చేస్తాయి. నీవు శ్రద్ధతో ఆకాంక్షిస్తే అందుకు సంబంధించిన దివ్యతరంగాలు, ఆ గ్రంథ ములో ప్రవేశింపగా, నీకు తగు రీతిలో సమాధానము లభిస్తుంది.

కొద్దిగా వివరించుకొంటే ఒక గ్రంథముగాని, మరొకటి గాని నిలయమైనట్లైతే, అందులోని ప్రత్యంశము కూడ శక్తివం తమే అని గ్రహించాలి. ఉదాహరణకు ఇంద్రజాల విద్య తీసు కోండి. ఇంద్రజాలికుని వద్ద ఎంత చిన్న నలుసు ఉన్నా, ఆ శక్తి దానిలో ఇమిడి ఉంటుంది గదా! అలాగే ఒక గ్రంథంలోనున్నా, ఆ గ్రంథకర్త యొక్క వివేచనంతా అవ్యక్త దశలో ఉంటుందని గమనార్హము. జ్ఞానశక్తులు మూర్తీభవించిన శ్రీఅరవిందుల గ్రంథా లలో ఈ అవ్యక్త శక్తితత్వము అపూర్వము. శ్రీఅరవిందుల స్వరూ పమే వారి గ్రంథమన్న మాట.

అందువల్ల ఏకాగ్రతతో వారి గ్రంథాలను పఠిస్తే, మూల తత్వము సులభంగా గ్రహించవచ్చును. ఏ కారణంగానైనా ఆ గ్రంథమును పఠించటం సాధ్యం కానప్పుడు పేజీలు తిరగేసి అక్క డక్కడ చూసినా కూడ సత్ఫలితాలను పొందవచ్చుననటం నిస్సం దేహం.

అయితే, సందేహనివృత్తికే పఠించే గ్రంథముల పఠనము, వాటిని ఆకళింపు చేసుకోవటం ఆషామాషీ గాదు. ఏదో ఒక మోస్తరుగా పఠిస్తే ప్రయోజనం శూన్యం. అందువల్ల శ్రద్ధగా గాఢ మైన ఆకాంక్షతో ఏకాగ్రచిత్తముతో గ్రంథము పఠించినపుడు బీజా క్షర సమూహాశక్తి సమ్మిళితమైన గ్రంథాక్షరశక్తుల సమ్మేళనము

పాఠకుని స్పృశింపగా, అనగా సాధకుని ఆకాంక్ష యందున్న పఠన శక్తియున్నూ, గ్రంథాక్షరము లందున్న మహాశక్తియున్నూ ఏకం కాగా నీకు సందేహనివృత్తి కాగల వాక్యాల వద్దకే నీ చూపుడు వేలు చేరుకొంటుంది. ఈ పద్ధతికి శ్రద్ధయే పరమార్థము. శ్రద్ధ లోపిస్తే ఇక ఇంతే సంగతులు.

కొన్ని ప్రత్యేక గ్రంథాలలో మాత్రమే ఈ విశేషము మనము గమనించగలము. మహావాక్యముల లాంటి సూక్తులు, సూత్రములు మొ॥ వాటి యందు ఈ పద్ధతి సత్ఫలితాలను ఇవ్వగలదు.

చివరగా ఒక మాట. మనము ఆశించే జవాబు గ్రంథము యొక్క ఆధ్యాత్మిక శక్తిపై ఆధారపడి వుంటుంది. ఉదా॥ ఒక నవలలో ఈ శక్తి శూన్యం. బీజాక్షర శక్తుల సమూహము వంటి గ్రంథంలో మనము ఆశించే జవాబు రావటం తథ్యం.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: శ్రీ శరణ్

(*CWM* Vol. 8, pp. 163-65)

నీవు మన ఆశ్రమ ప్రచురణ లన్నిటినీ పఠించినట్లు చెబుతున్నావు. అయినా, నీ జీవితంలో ఎట్టి మార్పు సంభవించలేదు. పఠనం నిరుపయోగమని నీవు ఆవేదన చెందుతున్నావు. అయితే పఠించిన తరువాత మంచిచెడుల విశ్లేషణ నీకు అలవడుతుంది. నీ అంతరంగం ఇంకా ఎదగలేదన్న మాట. అందువల్ల దాని యొక్క ప్రభావము నీపై కనిపించుట లేదు. మున్ముందు ఒక రోజు తప్పక నీ అంతరంగం నీపై చక్కని ప్రభావం చూపించ గలదు. నీవు గ్రంథపఠనానికి దూరము యుండినట్లయితే ఈ విశ్లేషణ కొరవడి, జ్ఞానశూన్యుడవని తలచగా, ఈ అజ్ఞానావస్థ ఘోర విపత్తని గ్రహించగలవు.

శ్రీమాత

(*The White Lotus* by Ravindra, p. 159)

యోగానికి తెలివితేటలు అవసరమా?

శాస్త్రగ్రంథ పఠనము చేతనూ, తత్వ మీమాంసా వ్యాసంగము చేతనూ పరమేశ్వరుని గూర్చి బుద్ధితో తెలిసికొనుటకు కృషి చేసి నంత మాత్రాన చాలదు. ఏలయన, నిత్యుడైన యా పరమేశ్వ రుని గూర్చి శాస్త్రజాలము చెప్పినదంతయూ మనము తెలిసికొన వచ్చును గాక; అనంతుడైన యీ భగవానుని గూర్చి యోజింపద గినదంతయూ మనము యోజింపవచ్చు గాక; కాని, బుద్ధికింత దీర్ఘ పరిశ్రమ కల్పించినప్పటికీ, తుదకా పరమేశ్వరుని మనమే మాత్రమూ తెలిసికొన్నవారము కాకపోవచ్చును. ప్రబలమైన యోగ సాధనకీ బుద్ధిపరిశ్రమ తొలి సన్నాహముగ మాత్రమే పనికి వచ్చును. కాని ప్రతి సాధకుడూ ఈ పరిశ్రమ చేసితీరవలెననెడి నియమము లేదు. సాధకులెల్లరూ విధాయకంగా చేయవలసిన ట్టియూ, చేయగలిగినట్టియూ పరిశ్రమ కాదిది. తత్వవిచారణాత్మ కమైన తార్కికబుద్ధితో సాధింపనగు జ్ఞానవిశేషము యోగసాధ నకు తప్పనిసరియే యగునెడల, ఏ కొలదిమందికో తప్ప తదిత రులకు యోగము కేవల మసాధ్యమైపోవలసి వచ్చును.

పరమేశ్వర తేజము మనలో, తన కార్యకలాపము నుపక్ర మించుటకై మన వలన అపేక్షించెడి విషయములు రెండు మాత్రమే. ఒకటి, ఆత్మ నుండి పిలుపు; రెండు, మనస్సునందు తగుమాత్ర మైన ప్రాపు. ఈ ప్రాపును మూడింటి ద్వారా సంపాదించవచ్చును. ఒకటి, – బుద్ధియందు పరమేశ్వరుని గూర్చిన దృఢభావము. రెండు, – మన కర్మప్రవృత్తియందు తత్సంబంధమైన యిచ్ఛ, మూడు – మన హృదయమునందు తన్నిమిత్తమైన అభిలాష, నమ్మకము, అక్కర. ఈ మూడునూ సమశ్రుతితో, సమగతితో నడువజాల కుండునేని, మూడింటిలో నేదొయకటి ప్రాధాన్యము వహింప వచ్చును. బుద్ధియందలి భావమునకు ప్రారంభదశలో తగినంత పుష్టి లేకపోవచ్చును – ఉండదు. హృదయము నందలి యభి లాష సంకుచితమై అసంపూర్ణమై యుండవచ్చును; నమ్మకము తగినంతగా ప్రకాశవంతము గాకపోవచ్చును; సుస్థిరమైన జ్ఞానా

ధారము లేకపోవుటచే దాని వెలుగు ఒక్క తీరున నుండక త్వరలో క్షీణించిపోవచ్చును. అంతేకాదు. తరచుగ నారిపోవుట కూడ సంభవింపవచ్చును. హోరుగాలిలో దివ్వెనుబోలె, మరల నతికష్టముతో దానిని వెలిగించవలసిన యవసరము పట్టవచ్చును.

కాని, మన అంతరాంతరముల నుండి సుదృఢమైన యాత్మ నివేదన మెప్పుడు ప్రారంభమగునో, మన ఆత్మనుండి వచ్చెడి పిలుపుచే మనకు అవబోధ మెప్పుడు కలుగునో, అప్పుడీ యంతఃకరణ సంఘాతమంతయూ నెంత లోపభూయిష్టమైననూ ఈశ్వర కార్యమునకు తగిన యుపకరణమే యగును.

సుశిక్షితమైన మేధస్సు, సమున్నత జ్ఞానం కొరకు మనస్సును సన్నద్ధం చేసే మంచి సాధనం. కాని అది తనంత తానే యోగజ్ఞానాన్ని లేదా భగవతత్త్వాన్ని తెలుపజాలదు భగవంతుని గూరిన భావాలను మాత్రమే ఇవ్వగలుగుతుంది. భావాలను కల్గి ఉండటం జ్ఞానం కాదు కదా! సాధనా క్రమంలో మేధస్సు ఉన్నత మానసంగా (Higher mind) రూపాంతరం చెందాలి. అప్పుడే అసలైన జ్ఞానానికి మార్గదర్శనం కాగలదు. (In the course of the sadhana intellect has to be transformed into the higher mind which is itself a passage towards the true knowledge)

మానవులు తమ మేధస్సును అనుసరించాలని తప్పొప్పులకు చెందిన తమ స్వంత భావాలను విశృంఖలంగా కలిగి ఉండాలనీ, నొక్కిచెప్పాలనీ అనుకుంటాం. మేధస్సు మానవుని అత్యున్నత సాధనమనీ, అందుకే మానవుడు తన భావాలను అనుసరించి ఆలోచించాలని, నడచుకోవాలనీ అంటారు. కాని ఇది నిజం కాదు. మేధస్సుకు ప్రాణశక్తికి వలెనే మార్గదర్శనానికీ, నియంత్రణకూ ఒక అంతర్జ్యోతి అవసరం. మేధస్సు కంటే ఉన్నతమైన దాన్ని గుర్తించాలి. సత్యజ్ఞాన మూలక క్రియాశక్తికి మేధస్సు కేవలం మధ్యవర్తి మాత్రమే.

*

కోరికకు చెందిన ప్రాణికచర్య వలెనే మేధోచర్యల అలజడిని కూడా స్తబ్దం చేయాలి. అప్పుడు శాంతి, నిశ్చలతలు సంపూర్ణ

మౌతాయి. జ్ఞానం దివి నుండి భువికి దిగాలి. ఈ నిశ్చలతలో సాధారణ మేధో కర్మలు లేదా ప్రాణిక కర్మలు ఉపరితల చలనాలు మాత్రమే. వీటితో నిశ్శబ్దమైన అంతస్సత్తకు సంబంధం ఉండదు. అవిద్యకు సంబంధించిన పనులను సత్యజ్ఞానం లేదా నిజమైన జీవనక్రియగా రూపాంతరం చెందించాలంటే ఈ స్వేచ్ఛ అవసరం.

శ్రీఅరవిందులు

*

ఒక విశాలమైన, మార్దవమైన, సంపన్నమైన ఉత్తమ మేధోసాధనం తయారీకి మేధో సంస్కృతి అనివార్యమే. కాని దాని పని అంతటితో సరి.

మనస్సును అధిగమించడానికి ఇది ఎక్కువగా అనువు కంటే అడ్డంకి మాత్రమే. ఎందుకంటే సాధారణంగా సంస్కారవంతమైన, విద్యావంతమైన మనస్సు తనలోనే సంతృప్తి చెందుతుంది. అరుదుగా మాత్రమే తనను స్తబ్ధపరచుకొని తనను తాను అధిగమించడానికి ఉద్యుక్తమౌతుంది.

*

చైత్య లేదా ఆధ్యాత్మిక విషయాలను ప్రస్తావించడంలో నా ఉద్దేశ్యం శబ్దాల చదునైన ఉపరితలం వెనుక లోతుగా, నిజంగా ఉపస్థితమై, భిన్నత్వంలో సన్నిహిత సంబంధం కలిగి ఉన్న విషయాలని. మేధోపరమైన నిర్వచనాలు, వివేచనలూ పూర్తిగా బాహిరమైనవి, కఠినమైనవి – అవి నిజమైన సత్యాన్ని చేరుకోజాలవు.

*

ఓ మధుమయీ! శ్రీఅరవిందుల రచనలను చదివినా, విన్నా ఈ నిత్యసత్యం, ఈ సుందర భావ వ్యక్తీకరణ నుండి ప్రజలు ఏ విధంగా తప్పించుకో గల్గుతున్నారని నాకాశ్చర్యం కల్గుతున్నది. ఆయనొక్క సమున్నత సృష్టికర్తగా, స్వచ్ఛమైన కళాకారుడిగా, సమున్నత కవిగానైనా ఇంకా గుర్తించకపోవడం నిజంగా ఒక వింతే. కాబట్టి నా తీర్పులూ, అభినందనలూ నా ఆచార్యుల పట్ల భక్తిభావనచే ప్రభా

వితమైనవని అనిపిస్తున్నది. ప్రతివాడూ భక్తుడు కాదు కదా? కాని ఇది నిజం కాదనిపిస్తున్నది. మరైతే ఆయన ప్రవచనాలకు మానవుల హృదయాలు ఎందుకు సమ్మోహితం కావడం లేదు?

శ్రీఅరవిందులను ఎవరు అవగతం చేసుకోగలరు? ఆయన ఈ విశ్వమంత వైశాల్యం, ఆయన బోధన అనంతం.

ఆయనకు సన్నిహితం కావటానికి ఒక్కటే మార్గం ఆయన్ను చిత్తశుద్ధితో ప్రేమించడం, ఆయన రచనలకు మనను మనం నిస్సంకోచంగా సమర్పించుకోవడమే. ఈ విధంగా శ్రీఅరవిందులు ఊహించిన ప్రపంచ రూపాంతరీకరణకు ప్రతివారూ తనకు సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా దోహదం చేయగల్గుతాడు.

*

నేనేదైనా తాత్విక పదజాలంతో చదివినా, ఏ కొంత తాత్విక దృక్పథంతో మాట్లాడినా, నీ కర్థం కాదని నేను గుర్తించాను. ఇందుకు కారణం నువ్వెంత మాత్రం తాత్విక సాముగరిడీలు చేయకపోవడమే. నువ్వు మేధావివి కాదనీ – నీలో అర్థం చేసుకొనే శక్తి లేదనీ కాదు. నువ్వు సరైన సాధన చేయలేదనే అర్థం. దీన్ని మరో విధంగా చెప్పాలంటే, ఆ భాషను నువ్వు నేర్చుకోలేదు. అదే పదాలను వాడుతున్నాం. వాటి మధ్య సంబంధంలో కొంచెం తేడాతో, వేరే జాతీయాలతో, వేరే దృక్పథంతో, అనుగుణమైన సాధన చేస్తే తప్ప నీకా భిన్న దృక్పథం కలగదు. సులభంగా చెప్పాలంటే తగిన శిక్షణ లేనిదే సాముగరిడీ అభ్యాసం చేయలేము కదా! నీ కెంత ప్రత్యేక సామర్థ్యం ఉన్నా, వరప్రసాదివైనా, తగిన అభ్యాసంతో సుశిక్షితుడివి కాకపోతే వాటిని నువ్వు చేయలేవు.

*

ఓ ప్రియమైన అమ్మా! నాకు తత్వవిచారం, నీతీశాస్త్రాల్లో ఒక క్రమబద్ధమైన ప్రణాళికను అవలంబించాలని ఉంది.

తత్వశాస్త్రం, నీతిశాస్త్రాలను చదవదల్చుకుంటే కేవలం మేధోపరమైన అభ్యాసాల వలె, నీ మెదడుకు కొంత పరిశ్రమ

కలిగించటానికి మాత్రమే చేయాలి. కాని ఇది విజ్ఞానానికి మూలం కాదనీ, ఈ పద్ధతిలో జ్ఞానానికి చేరువ కాజాలవనీ తెలుసుకోవాలి.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కమలాకర వేంకటరావు ('యోగసమన్వయము' నుండి), మాడభూషణం రాజగోపాలాచార్య

(*CWSA* Vol. 23 (*Synthesis of Yoga)*, pp. 81-82; *SABCL* Vol. 24, pp. 1244- 246; *CWM* Vol. 16, p. 198; Vol. 3, p. 64; Vol. 16, pp. 310-11; Vol. 8, p. 365; Vol. 16, p. 199)

పుస్తకాలు చదవటం వలన ప్రయోజనం

మానసిక దశ ప్రారంభంలో మంచి పుస్తకాల అధ్యయనం కొంత సహాయాన్ని అందిస్తుంది. చక్కని వాతావరణాన్ని కల్పించి మనసుని సంసిద్ధం చేస్తుంది. సున్నితమనస్కులకు మనోప్రపంచంలో సాక్షాత్కార అనుభూతులను కూడా కలుగ చేయవచ్చు. దాన్ని జ్ఞానమనేందుకు వీల్లేదు. వాటి ప్రయోజనమంతటితో సరి. ఆ తర్వాత జ్ఞానసముపార్జనను నీ అంతట నువ్వు ప్రత్యక్షంగా పొందవలసిందే!

*

నీ వికాసం నువ్వు చదివే పుస్తకాల మీద ఆధారపడి వుంటుంది. తత్వశాస్త్రం మనసుని సూక్ష్మభూమికలలో పయనింప జేస్తుంది. మనసు కొన్ని భావాలను అట్టే పెట్టుకోడం ప్రారంభిస్తుంది.అదే దాని వలన కలిగే అనర్థం. అంతరంగ దృష్టికి అడ్డుతగిలి జ్ఞానాన్ని కలుగనివ్వదు (The only harm it can do is if the mind begins clinging to ideas instead of going forward to direct experience.)

*

బుద్ధికుశలత, వ్యక్తి చదివిన చదువు, పుస్తకాల భారంపై ఆధార పడదు. అది అతని మెదడుకు మేత మాత్రమే – మానవజీవితం కూడా అంతే కదా మరి.

*

యోగసాధనకు సంబంధించిన పుస్తకపఠన సమయంతో ధ్యానం చెయ్యాలనిపించడం మామూలే. దానిని సోమరితనంగా భావించడం పొరపాటు. అంతరంగం అభిలషించినపుడు ధ్యానం తప్పకుండా చెయ్యాలి. బద్ధకించకూడదు.

*

పనులు, మాట్లాడుట, చదువుట, వ్రాయుట అన్నీ ప్రశాంతంగా ఉన్నత చైతన్యంతో (మనస్సుతో కాదు) ఆంతరంగికంగానే జరిగిపోవాలి కాని – సామాన్య చైతన్యస్థాయిలో వలె చంచలమైన అలజడి వాతావరణంలో కాదు. (All should be done quietly from within – working, speaking, reading, writing as part of the real consciousness – not with the dispersed and unquiet movement of the ordinary consciousness.)

పఠనాశక్తి మనసుని బంధించినపుడు (కట్టిపడవేసినపుడు) కొందరు అలా చదవడంలోనే కాలం గడపడానికి యిష్టపడతారు. ఇతర వ్యామోహాల వలెనే, పఠనాశక్తి కూడా దాన్ని అది తృప్తిపరచుకునేందుకు అలవాటుగా మారుతుంది. ఈ ఆకర్షణలు మనల్ని గుప్పెట్లో పెట్టుకోనీయక వాటిని మనం వినియోగించుకోవాలి. ప్రకృతి శక్తులను అదుపుచేసేందుకు ఒక కేంద్రస్థానం ఎప్పుడూ ఉండాలి. దానికి కావలసినది ఎన్నుకునే నిర్ణయాత్మక శక్తి కలిగి వినియోగం తెలిసి వాటి చేష్టలను అనుసంధానించ గలగాలి. అలా కానపుడు ప్రతీ ఆకర్షణ వ్యక్తిత్వంలో ఏదో ఒక భాగాన్ని అంటిపెట్టుకోగల ప్రమాదముంది. (విద్యార్థి, సంఘంలోని మానవుడు, రసికుడు, యోధుడు) వివిధ ఆకర్షణలు మానవుని తమ గుప్పెట్లో పెట్టుకుని నిర్దేశిస్తాయి. అలాకాక అది మానవుని అధీనంలో ఉండి ఉపయోగపడినవుడు అంత ప్రమాదకారి కాదు.

సాధనకు కవిత్వం ప్రత్యుమ్నాయం కాజాలదనేది స్పష్టము. కాని కవిత్వం అనుసరణీయ మవగలదు. వెలువడే భావాలను (భక్తి, అర్పణ మొ॥) వ్యక్తీకరించి స్థిరీకరించగలదు. తనకు కలిగిన అనుభవాన్ని వ్యక్తీకరించి అనుభవశక్తిని బలోపేతం చేయగలదు. ఉపనిషత్తులు, గీత మొదలగు పుస్తకాలు అధ్యయనం, భక్తి సంగీతం ఏదో ఒక దశలో సాధకునికి సహాయపడతాయి. అలాగే కవిత్వం కూడా సాధనకు సహాయకారి అవుతుంది. బాహ్యాచైతన్యానికి, అంతరంగానికి లేక ప్రాణికానికి రహదారిగా మారుతుంది. కానీ అ దశలో ఆగిపోతే సాధించినదేమీ ఉండదు. సాధన ప్రధాన విషయమై ఒప్పారాలి. మానవ స్వభావాన్ని పరిశుద్ధ మొనర్చి సర్వ సమర్పణ గావించేది సాధనయే. సాధన అనగా చైత్యపురుషుని, అంతరంగాన్ని, ప్రాణికాన్ని ఆవిష్కరింపచేసేది. దైవసంబంధాన్ని పటిష్టం చేసి సన్నిధికి చేర్చేది. చరాచర సృష్టి యందలి సర్వవిషయములందు దైవాన్ని సాక్షాత్కరింపచేసేది. ఆత్మార్పణ, భక్తితో విశ్వచైతన్యంలో చైతన్యమును వికసింప చేసేది, ప్రతి ఒక్కరిలోను పరమాత్మను సాక్షాత్కరింపచేసి మనిషిని చైత్యపరివర్తనము, ఆధ్యాత్మిక పరివర్తనము కావించునదే సాధన. (Sadhana must be the main thing and sadhana means the purification of the nature, the consecration of the being, the opening of the psychic and the inner mind and vital, the contact and presence of the Divine, the realisation of the Divine in all things, surrender, devotion, the widening of the consciousness into the cosmic Consciousness, the Self one in all, the psychic and the spiritual transformation of the nature.)

*

చదువదగిన పుస్తకాలు – యోగసాధనకు ఉపయోగపడేవి, సహకరించేవి, దివ్యప్రయోజన సిద్ధికై అవకాశాలను పెంపొందించేవి.

చదవకూడని పుస్తకాలు – ఏమాత్రం విలువలేనివి, లేక కేవలం వినోదం కలిగించేవి, కేవలం కాలక్షేపంతో మనసుని తృప్తి పరచేవి.

ప్రారంభంలోనూ చిట్టచివర కూడా చదువును దివ్యసంకల్పానికై అర్పించాలి.

శ్రీఅరవిందులు

*

నా సాధనకు అధ్యయనం ఎంతవరకు తోడ్పడగలదు?

అధ్యయనం మనసుకు, ప్రాణికానికి మంచి శిక్షణ ఇస్తుంది.

*

అధ్యయనం మనసుని బలోపేతం చేసి ప్రాణికం యొక్క కోరికలను ఉద్రేకాల నుండి దృష్టిని మరల్చుతుంది. మనసుని అదుపులో పెట్టగల శక్తివంతమైన మార్గాలలో పఠనాసక్తి కలిగి ఉండడం ఒకటి. అందువలన అధ్యయనం చాలా ప్రాధాన్యత కలిగి ఉంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: ఎస్. ఎస్. లక్ష్మి

(*SABCL* Vol. 24, pp. 1273, 1280, 1278; Vol. 23, pp. 739, 692; Vol. 24, pp. 1274-75, 1271, 1279, 1274; *CWM* Vol. 17, p. 146; Vol. 12, p. 133)

శాస్త్రము – శాస్త్రాతీతము

మన వ్యక్తిగత ఆలోచనలకు, ఆశయాలకూ, రాగాలకు, ద్వేషాలకూ, స్వార్ధపరమైన ఆవేశాలకు, అభిలాషలకు అతీతమైన ఒక ధర్మాన్ని ఏర్పరచటమే శాస్త్రం లక్ష్యం. ఇటువంటి ఈ సమాజంలో అర్థవంతంగా, సమర్థవంతంగా మనుగడ సాగించడానికి స్వీయ నియంత్రణ అవసరం. అంతే కాకుండా విముక్తికి (liberation) సన్నద్ధం కావాలంటే సాత్త్విక అహంకారాన్ని కూడ సాంతం తగ్గించుకోవాలి – ఇదిగో ఇటువంటి స్థితినే శాస్త్రం మనకు కలిగిస్తుంది.

పూర్వం శాస్త్రం అంటే వైదిక ధర్మమే! మానవ తత్త్వానికి, ప్రాపంచిక సూత్రాలకు సంబంధించిన పరిపూర్ణ విజ్ఞానం ఆధా

రంగా ఈ ధర్మం రూపొందింది. కాబట్టి మానవుడు తనను తాను తెలుసుకుని, తన ప్రవృత్తికి తగ్గట్టు ఈ ప్రపంచంలో జీవించడం ఎలాగో శాస్త్రం తెలియజేస్తుంది.

తరువాత కాలంలో స్మృతి ప్రమాణమే శాస్త్రం అయింది. ఈ దశలో శాస్త్రం, వేదం చెప్పిన వర్ణసిద్ధాంతం ప్రకారం మనుమలను స్థూలంగా నాలుగు వర్గాలుగా విభజించి జీవనామార్గానికి కొత్తరూపం ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించింది.

అయితే ఇప్పుడు శాస్త్రం అంటే కొంచెం మార్చి చెప్పుకోవాలి. యాంత్రికంగా, మూఢంగా అనుసరించే ఆచారాలు, సంప్రదాయాలు సాంఘిక అలవాట్లే కాదు – వాటిని మించిన ఒక వ్యవస్థ.

అది సాంఘికం కాదు – తామసం

క్రమశిక్షణగల సాధన కాదు – ఒక బంధనం

స్వార్థం, ఆత్మాభిమానం, దురహంకారం, స్వీయాభిప్రాయం – వంటి వాటి ప్రభావంతో తమకు అనుకూలంగా అత్యున్నత శాస్త్రాన్ని సైతం దుర్వినియోగం చేయగలిగే అవకాశం ఉంది.

వాస్తవానికి శాస్త్రం అనేది మోక్షసాధనకు ఒక మహత్తరమైన సాధనం, శబ్దబ్రహ్మ. అయితే మనం కేవలం సాధనతోనే సరిపెట్టుకో కూడదు. మనం కన్ను తెరిచింది మొదలు మొత్తం మన దృష్టి అంతా నిజమైన స్వేచ్ఛ మీదే కేంద్రీకృతం కావాలి. సంపూర్ణ శరణాగతితో తన కర్మలను సైతం భగవదర్పణం చేసి మోక్షం పొందిన జీవి, మోక్షసాధకుడు; శబ్దబ్రహ్మ అయిన ఈ శాస్త్రాన్ని సైతం అధిగమించి వెళ్ళగలడు, శబ్దబ్రహ్మాతి వర్తతే.

శాస్త్రగ్రంథముల ప్రామాణ్యమునూ అర్థసంపదయూ నెంత అద్భుతమైనవప్పిటికి, పరమ సత్యమునవి ఖండఖండములుగ, వ్యక్తం చేయునేకాని పూర్ణముగ వ్యక్తపరుపజాలవని పూర్ణయోగ సాధకుడు ముఖ్యముగ జ్ఞాపకముంచు కొనవలెను. ఎంతటి గొప్ప శాస్త్రమునైననూ అతడు దానిని ఉపయోగించుకొనునే కాని దానికే బద్ధుడైపోడు.

గంభీరార్థమూ, విశాలమూ, ఉదారమూ నగు శాస్త్రము, నిజ ప్రభావముచే అత్యుత్తమ శ్రేయస్సు నాతనికి సమకూర్చవచ్చును. తనకు గలుగు మహనీయ సత్యావబోధమూ, మహత్తరానుభవ సంపదా దాని మూలముననే యని యాతని అనుభవమున తోచు చుండవచ్చును. చిరకాలము ఏ ఒక్క శాస్త్రమునో, లేక, ఒకటి తర్వాత నొకటిగా అనేక శాస్త్రములనో, ఆధారము చేసికొని అతని యోగసాధనము నడువవచ్చును. హిందూ సంప్రదాయము నను సరించు సాధకులు భగవద్గీతనో, ఉపనిషత్తులనో, వేదమునో ఆధారముగా గ్రహించవచ్చును. లేదా, వివిధ శాస్త్రములయందలి సత్యముల అనుభవ పుష్టిని ఏకకాలముననే సాధకుడు సంపాదిం చుకొనుచూ, పౌర్విక సంపదచే భవిష్యత్తును సుసంపన్న మొన ర్చుకొనుచూ యోగపరిపుష్టి నందవచ్చును. ఇంతచేసిననూ, తుద కాతడు, శాస్త్రాతీతుడై, ఆత్మస్థుడై మెలగుట నేర్చుకొనక తప్పదు. ఈ సాధనమతడు మొదటినుండియూ చేయగల్గిన మరీ మంచిది. 'శబ్దబ్రహ్మాతివర్తతే' శబ్దబ్రహ్మమున కతీతముగనూ, 'శ్రోతవ్యస్య శ్రుతస్యచ' – ఇంతవరకు విన్నదానికీ, ఇకముందు వినబోవు దానికీ అతీతముగ వర్తించునట్టిది. సాధకుడు సాధించవలసినది ఒక్క పరమసత్యమునేగాని గ్రంథములను గాదు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: పున్నమరాజు నాగేశ్వరరావు; కమలాకర వేంకటరావు ('యోగ సమన్వయము' నుండి)

(*CWSA* Vol. 13, p. 80; Vol. 23, pp. 55-56)

శ్రీఅరవిందుల బోధనలు[1]

దృశ్యమాన ప్రపంచం యొక్క యథార్థ స్వరూపము

శ్రీఅరవిందుల బోధనలు మన ప్రాచీన ఋషులు చెప్పిన జ్ఞానదీపికలతోనే ప్రారంభమవుతాయి. ఈ విశ్వంలో కనిపించే ప్రతి రూపానికి వెనుక పరమాత్మతత్వముంటుంది. చైతన్యముంటుంది. అన్నిటిలో ఉండే ఆత్మ ఒక్కటే. అది ఆద్యంతములు లేనిది. జీవులన్ని ఆ పరమాత్మలోనే ఐక్యమై ఉన్నప్పటికీ ఒక వేర్పాటు చైతన్యంవల్ల విడిపోతున్నాయి. వారి మనః ప్రాణ శరీరాలలో ఉండే సత్యమైన ఆత్మను తెలుసుకోలేని అజ్ఞానం అది. ఒకానొక మానసికప్రక్రియ ద్వారా ఈ వేర్పాటు చైతన్యపు తెరను తొలగించి మనలోను, అందరిలోను ఉన్న నిజమైన ఆత్మను తెలుసుకోవటం సాధ్యమే.

చేతనా పరిణామము

ఆ ఏకైక పరమాత్మ, ఆ చైతన్యం భౌతికపదార్థంలో చిక్కుకొని ఉన్నదని శ్రీఅరవిందులు అంటారు. ఆ చిక్కులో నుంచి విమోచనం కావడమే పరిణామక్రమము. జడంగా కనిపిస్తున్న దానిలో నుంచి చైతన్యం పైకి ఉబుకుతుంది. ఇలా వచ్చిన చైతన్యం ఊర్ధ్వముఖంగా పెరగాలని, విస్తరించాలని ఇంకా ఇంకా పరిపూర్ణం కావాలని, స్వయంసిద్ధంగా ప్రేరణ పొందుతుంది. ఈ విధంగా విడుదల పొందిన చైతన్యం ఎక్కే మొదటి మెట్టు జీవం. రెండోది మనస్సు. కాని పరిణామక్రమం మనస్సుతో ఆగిపోదు. ఇంకా స్వేచ్ఛగా ఎదిగి గొప్ప ఆధ్యాత్మిక, అతిమానసిక చైతన్యంలోకి పెరగాలని ఎదురు చూస్తుంది. పరిణామక్రమంలో తర్వాతి మెట్టు అతిమానసము. అంటే పరమాత్మయొక్క శక్తినిలయంగా ఉండే చైతన్యమయ జీవి. అప్పుడు పదార్థంలో అంతర్లీన

---

[1] ఇక్కడ శ్రీఅరవిందులు తనను గురించి తాను ఉత్తమ పురుషంలో చెప్పుకుంటున్నారు.

మైన దైవత్వం పూర్తి విముక్తి పొందుతుంది. ప్రాణికోటిలో పరిపూర్ణత అభివ్యక్తమవుతుంది.

అతిమానసం దిగివచ్చుట ద్వారా రూపాంతరీకరణము

పూర్వం వృక్షకోటిలోనూ, జీవరాశిలోను ఉద్దేశపూర్వకమైన సంకల్పం లేకుండానే పరిణామక్రమంలోని మొదటి మెట్లను ప్రకృతి అధిరోహించింది. ఇప్పుడు చేతనాత్మక సంకల్పమే పరికరంగా చేసి ప్రకృతి మానవునిలో పరిణతి పొందగలుగుతోంది. కానీ, ఇది కేవలం మానవుని మానసిక సంకల్పం వల్ల జరిగేది కాదు. ఎందువల్లసంటే మనస్సు కొంతవరకే పోతుంది. ఆ తర్వాత వర్తులంగానే తిరగగలదు. ఒక పరివర్తనం జరగాలి. మనస్సు ఇంకా ఉన్నత తత్త్వంగా మారేటట్లు చైతన్యాన్ని మళ్ళించాలి. పూర్వపు తత్వసాధన, యోగాభ్యాసాలలో ఈ పద్ధతిని గమనించవచ్చు. ఆ రోజుల్లో ప్రపంచానికి దూరంగా వెళ్ళి పరమాత్మలో లీనమవడానికి సాధన చేసేవారు. శ్రీఅరవిందులు చెప్పేదేమంటే, ఆ ఉన్నత తత్త్వాన్ని ఇహలోకంలో అవతరింపచేయటం సాధ్యమే; ఆ ఆధ్యాత్మిక పరతత్వాన్ని ఈ ప్రపంచం నుంచి విముక్తం చేయటమే కాదు. దానిని ఈ లోకంలోనే నిలిపి, మనస్సుయొక్క అజ్ఞానాన్ని, పరిమితజ్ఞానాన్ని తొలగించి, అతిమానస సత్యచైతన్యాన్ని ప్రవేశపెడుతుంది. అంతర్గతమైన పరమాత్మకు సరైన పరికరమవుతుంది. దాని ద్వారా మానవుడు తన శక్తిసామర్థ్యాలను, అంతరంగాన్ని కూడా తెలుసుకొని ఇప్పటిదాకా ఉంటూ ఉన్న జంతుమానవత నుంచి దివ్యమైన జాతిగా పరిణామం చెందగలడు. ఇంకా తెర మరుగునే ఉన్న అతిమానసతత్వం పైనుంచి అవతరించి మానవుని మార్చి పరివర్తన చేయటానికి వీలుగా తనలోని సకల భాగాలను తెరిచేందుకు యోగసాధనలోని మానసిక క్రమశిక్షణను ఉపయోగించుకోవచ్చు.

అయితే ఇది వెంటనే జరగదు. నిర్ణీత కాలపరిమితోలోనూ జరగదు. ఒక్క పెట్టున వచ్చి చేసే అత్యద్భుతమైన పరివర్తనంగా కూడా జరగదు. అతిమానస అవతరణ సాధ్యం అయే ముందు సాధకుడు చేయవలసింది చాలా ఉంది. మానవుడు ఎక్కువగా పైపైన ఉండే మనస్సు, ప్రాణం శరీరాలలోనే జీవిస్తాడు. కానీ అతనిలో అంతర్లీనంగా అంతులేని అవకాశాలు కలిగిన జీవి ఉన్నాడు. అతడు దాని జ్ఞానాన్ని పొందాలి. ఇప్పుడు అతను పొందుతున్నది దాని అత్యల్ప ప్రభావము. అయినప్పటికి అదే అతనిని ఇంకా ఎక్కువ సౌందర్యము, సామరస్యము, సామర్థ్యము, జ్ఞానముల కోసం నిరంతరం ప్రయత్నం చేసేటట్లు ముందుకు తోస్తున్నది. అందువల్ల యోగమార్గంలో మొదట చేయవలసింది ఈ అంతర్గత శ్రేణులన్నిటినీ తెరచిపెట్టి అక్కడే ఉంటూ, బయట దాకా చూసుకుంటూ అంతర్గతమైన వెలుగు, శక్తులతో బాహ్యజీవితాన్ని నడపాలి. అలా చేయటంలో తన లోపలి నిజమైన ఆత్మను తెలుసుకోగలుగుతాడు. అది ఈ మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక ధాతువులతో కూడిన బాహ్యమైన మిశ్రమం కాకుండా వాటికి మూలమైన యథార్థ వస్తువు – అఖండ దివ్యజ్యోతిలోని కణము. ఈ ఆత్మలోనే ఉండటం నేర్చుకొని పవిత్రత పొంది దాని ఒరవడిలో మిగిలిన తన ప్రకృతినంతటిని దివ్యసత్యం వైపు మళ్ళించాలి. ఆ తర్వాత ఊర్ధ్వద్వారం వివృతమైతే పరమాత్మతత్వం అతనిలోనికి అవతరిస్తుంది. అయితే అది పూర్ణమైన అతిమానసిక తేజస్సుగానీ, దాని శక్తిగానీ దిగివచ్చినట్లు కాదు. ఎందువల్లనంటే సాధారణ మానవ మనస్సుకూ, అతిమానస సత్యచైతన్యానికీ మధ్య అనేక చైతన్యశ్రేణు లున్నాయి. ఈ చైతన్యశ్రేణులను తెరచి వాటి శక్తిని మనః ప్రాణ శరీరాలలోకి తీసుకొని రావాలి. ఆ తర్వాతే సత్యచైతన్యం యొక్క శక్తి సంపూర్ణంగా ప్రకృతిలో పనిచేయగలదు. ఈ విధమైన ఆత్మశిక్షణ, సాధనా ప్రక్రియ చాలా క్లిష్టమైనది. చాలా కాలం పడుతుంది. కాని అది లేశమాత్రం లభించినా ఎంతో సాధిం

చినట్లే. అది అంతిమ విముక్తిని, పరిపూర్ణతను బాగా సాధ్యమయే టట్లు చేస్తుంది.

సంపూర్ణ పరివర్తనకై విభిన్న రీతుల సమీకరణము

పూర్వపు పద్ధతులు చాలావరకు ఈ మార్గానికి ఉపయోగపడతాయి. మనస్సును చాలా విశాలత్వంలోకి, పరమాత్మ తత్త్వంలోనికి, అనంతంలోకి వివృతం చేయడం, విశ్వచైతన్యం లోకి తీసుకొని వెళ్ళడం, ఆశలను, ఆవేగాలను అదుపులో పెట్టడం అవసరమే. బాహ్యంగా సన్యాసం ముఖ్యం కాదు. కానీ ఆశనూ, అనుబంధాల్నీ జయించాలి. దేహంపైనా, దేహావసరాలపైనా, పేరాశలూ, సహజావసరాలపైనా అదుపు తప్పనిసరిగా ఉండాలి. పురాతన సాంప్రదాయాలోని కొన్ని మూలసూత్రాలు ఈ యోగంలో ఉంటాయి. కంటితో చూసినదానికీ, వాస్తవానికీ తేడాను మనస్సుతో గమనించే జ్ఞానమార్గం; భక్తి, ప్రేమ, సమర్పణలకు హృదయంతో స్పందించే భక్తిమార్గం; స్వలాభం కోసం పనిచేసే ఉద్దేశం దగ్గర నుంచి సంకల్పాన్ని దూరం చేసి సత్యం వైపు మరల్చి అహం కన్నా మిన్నయైన వాస్తవానికి సేవ చేసే కర్మ మార్గము. ఈ విధంగా జీవి పూర్తి తర్ఫీదు పొందడం వల్ల దివ్య తేజస్సు, దివ్యశక్తి ప్రకృతిలో పనిచేసే అవకాశము ఏర్పడి అవి వచ్చినప్పుడు తెలుసుకొని స్పందించి పరివర్తన చెందగలదు....

గురువు పాత్ర

ఈ యోగంలో గురువు యొక్క ప్రేరణ, క్లిష్టదశలలో ఆయన పర్యవేక్షణలో, సన్నిధిలో ఉండడం ఎంతైనా అవసరం. లేనట్లైతే విజయావకాశానికి అడ్డం వచ్చే తప్పులని, తడబాటులని ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. గురువంటే ఉన్నతమైన జీవిగా ఉన్నతచైతన్యం పొందినవారు. వారే దానికి ప్రతినిధిగాను, వ్యక్త మూర్తిగాను కూడా ఒక్కొక్కప్పుడు పరిగణించబడతారు. వారు కేవలం ఉపదేశం వల్లనే కాకుండా అంతకు మించిన తమ ప్రభావంతో, తానే ఒక ఆదర్శంగా అయి తమ అనుభవాలను ఇతరులు

కూడా పొందేటట్లు చేయగల శక్తి ద్వారా శిష్యులకు సహాయపడ తారు.

సంక్షిప్తంగా

ఇదీ శ్రీఅరవిందుల ఉపదేశము, ఆచరణ విధానము. దీన్ని ఏదో ఒక మతంగా చేయాలని వారు ఉద్దేశించలేదు. ప్రాచీన మతాలను మిళితం చేయాలని కూడా అనుకోలేదు. ఒక క్రొత్త మతం స్థాపించాలని అసలే అనుకోలేదు. దానికి కారణం వీటిలో ఏదైనప్పటికీ అది ఆయన ప్రధానోద్దేశాలకు చాలా దూరం. వారి యోగము ప్రధానంగా అంతరంగికమైన ఆత్మాభివృద్ధికి మార్గము. దాని ద్వారా ఈ మార్గాన్ననుసరించే వారు కొంతకాలానికి అందరిలోను ఉన్న ఏకైక పరమాత్మను దర్శించగలుగుతారు. మానసిక చైతన్యంకంటె ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక, అతిమానసిక చైతన్యాన్ని పొందుతారు. అది మానవప్రకృతిని పరివర్తనం చేసి దివ్యత్వంగా భాసింపచేస్తుంది.

ఆగష్టు 1934 శ్రీఅరవిందులు

అసతోమా సద్గమయ తమసోమా జ్యోతిర్గమయ

నా సత్యం అజ్ఞానాన్ని, అసత్యాన్ని త్యజించి జ్ఞానం వైపు గమించేది. తమస్సును వదిలి కాంతి వైపు పయనించేది. అహం కారాన్ని వదిలి పరమాత్మ వైపు, అసంపూర్ణతలను తృణీకరించి సంపూర్ణత్వం వైపు పయనించేది. నా సత్యం భక్తి లేదా చైత్య పురోగతికి సంబంధించిందే కాదు. జ్ఞానానికి, స్వచ్ఛతకు, దైవ శక్తికి ప్రశాంతతకూ సంబంధించింది. అట్లాగే వీటన్నిటినీ వాటి వాటి మానసిక, ఉద్రేకపర ప్రాణిక రూపాల నుండి అతిమాన సిక వాస్తవం దిశగా ఉద్ధరించేంది.

*

మానవుని మహా ప్రస్థానం

మానవ జీవితమంతా దివ్యజీవనం వైపు పయనించే ఓ తీర్థయాత్ర. ఓ పర్వతారోహణము. ఓ మహాయజ్ఞం. ఆమోద యోగ్యమైన త్యాగం. కేవలం అదే మానవునికి ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న అసలు సిసలైన పని, అతని అస్తిత్వానికి సార్థకత. ఇది లేకుంటే మానవుడు ఈ భౌతిక ప్రపంచపు విశాల వీధుల్లో ఎలాగో స్థానాన్ని పొందిన బురదజలంలోని క్షణభంగురమైన కీటకాల మధ్య పాకే మరో కీటకం మాత్రమే.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

('శ్రీఅరవిందులు – ఒక దీపిక' 'అఖిల' ఆగష్టు 2004 ల నుండి

(*SABCL* Vol. 26, pp.95-97; Vol. 23, p. 1049; Vol. 18, pp. 42-43)

శ్రీమాత పిలుపు

ఈ ప్రకృతిలో ఒక ఆరోహణా క్రమమున్నది. అది రాయి నుంచి చెట్టు వరకు, చెట్టు నుంచి జంతువు వరకు, జంతువు నుండి మనిషి వరకు, సంభవించింది. అందుకని మనిషి తనే పరిణామ క్రియకు మకుటమని, తన కంటె ఎక్కువ స్థాయి యింకేమి లేదని భావిస్తాడు. కాని అది చాలా పెద్ద పొరపాటు. భౌతికప్రకృతి దృష్ట్యా మనిషి కూడా ఒక జంతువే. ఆలోచించగలిగిన, మాట లాడే జంతువు. కాని తన భౌతిక జీవనసరళిలోను, బుద్ధులలోను జంతులక్షణములే భాసిస్తాయి. సృష్టి యిలాంటి లోపభూయిష్ట మైన జీవితో ఎందుకని తృప్తి చెంది యుండాలి? జంతువులో నుంచి మనిషి ఆవిర్భవించినట్లుగానే మరో మనిషి – అజ్ఞానానికి బానిసగా యుండే స్థాయినుంచి ఎదిగి ఊర్ధ్వముఖంగా పరిణామం చెంది – అదే బాహ్యారూపమును ధరించి వున్నప్పటికి అంతకు మించిన చేతనను పొందిన జీవి ఎందుకు రాకూడదు?

ఈ సత్యాన్ని మనకు బోధించుటకే శ్రీఅరవిందులు ఈ భూలోకంలో అవతరించారు. మానవుడు ప్రస్తుతం మానసిక స్థాయికి చెందిన జీవి. కాని అతడు కూడా పరిణామంలోని ఒక స్థాయి మాత్రమే. తత్కారణంగా అతను కూడా మరియొక మానసేతర చేతనను పొందగలిగే అవకాశం ఉందని వారు చెప్పారు. సత్యచేతన, సంపూర్ణమైన, సమగ్రమైన, సలక్షణమైన, సుందరమైన, ఆనందమయమైన, సంపూర్ణ చైతన్యముగల జీవితమును పొందగలిగే అవకాశము అతనికి కలదని వక్కాణించారు. శ్రీఅరవిందులు ఈ సత్యమును భూలోకంలో ఆవిష్కరించుటకే వారి జీవితాన్నంతటినీ ధారపోశారు. ఆ విశేష చైతన్యమే అతిమానసము. దానిని తనలో ప్రతిష్ఠించుకొని తన అనుచరులకు కూడా సిద్ధింపజేయుటకు సహాయపడ్డారు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డి. సత్యవాణి (జూన్ 1999 'అఖిల' నుండి)

ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు చదివినంత మాత్రాన సరిపోదు

పూర్వం అచ్చు యంత్రాలుగాని, పుస్తకాలుగాని ఉండేవి కాదు గదా. అందుకని అర్హుడైన విద్యార్థికి గురువు జ్ఞానోపదేశం చేసేవాడు. తానభ్యసించినది ఆచరించటమే విద్యార్థి కర్తవ్యము. అభ్యసించిన సత్యోపదేశాన్ని ఎంతవరకు విద్యార్థిచేత అనుష్ఠింపబడినదో గమనించి గురువు తరువాయి పాఠ్యప్రవచనం కావించేవాడు.

ఇప్పుడు పరిస్థితులు మారినై. ప్రతి ఒక్కరూ చదువరియే! ఎవరు పడితే వాళ్లు ఇష్టమొచ్చినన్ని పుస్తకాలు చదువుకోవచ్చు. పుంఖాను పుంఖాలుగా గ్రంథపఠనం చేసి, ఎంత చదివినా తమలో ఎలాంటి మార్పు రాలేదని, బాధలు తీరలేదని, సిద్ధులు పొందలేదని వాపోవటం అవివేకం. ఆచరింపబడని అధ్యయనం అలజడిని, అశాంతిని సృష్టిస్తుంది.

విజ్ఞాన సముపార్జనకి సార్థకత సమ్యగ్యాచరణమే. ఇది విస్మరించకూడదు. అభ్యసించినిది ఆచరణలో అభివ్యక్తం కానపుడు వ్యక్తిత్వానికి, విజ్ఞానానికి మధ్య వైరుధ్యం ఏర్పడుతుంది. సాధకుడు అర్హతను కోల్పోతాడు. ఆచరింపబడని విజ్ఞానం గురించి ఎంత లెస్సగా మాట్లాడగలిగినా అది నిష్ప్రయోజనమే.

విజ్ఞాన సముపార్జన నిన్ను నీవు నిర్దేశించుకోగలిగే స్వభావ పరిణామానికి దోహదపడాలి. నేర్చుకొన్నది ఓరిమితో జీవితానికి అన్వయించుకొని ఆచరణ యోగ్యం కావించుకోవాలి.

నేర్చిన విద్య ఎంత మార్గనిర్దేశం కలిగించేదే అయినా ఆచరించాలనే దృఢసంకల్పం లేనపుడు అది నిష్ప్రయోజనమే!

నేడు సంకల్పించి రేపు మరిచే ఎంతో ఘనమైన నిర్ణయం కంటె చిత్తశుద్ధితో నిలకడగా చేసే ఎంత స్వల్ప ఆచరణ అయినా అది గొప్ప విలువైనది.

నీ ఆదర్శానికి వాస్తవరూపం ఈయవల్సినది ముందు నీవే!

ఉచితానుచితాలు చక్కగా గ్రహిస్తావు; కాని చిక్కు ఎక్కడ వస్తుందంటే ఆచరణలోనే. కాబట్టి నీవు ఆకాంక్షించ వలసినది అధికాధిక విజ్ఞాన సముపార్జన కాదు. ఏ కాస్త తెలుసుకున్నా దానిని నిర్దిష్టంగా అమలుపర్చగలిగే మనోసంకల్పం ధైర్యం.

*

తెలుసుకున్నంత మాత్రాన చాలదు; ఆచరించాలి. అన్నింటికీ మించి అంకితభావం కావాలి.

*

దివ్యమహాప్రస్థానంలో నేర్చుకున్న విజ్ఞానం ఆచరణాత్మకమైనపుడు అది మరింత ఇతోధిక విజ్ఞాన సముపార్జనకు తోడ్పడుతుంది.

*

చిత్తశుద్ధితో కూడిన ఆచరణ స్వల్పమైనా కోటి గ్రంథాల అధ్యయనం కన్న మిన్న.

*

అపారమైన (శుష్క) సిద్ధాంతాలు, సలహాలు, నిర్ణయాల కంటె ఆచరణ ఉత్తమం.

చెప్పినది వినటం, విని అవగాహన చేసుకొనటం – అన్నిటికీ మించి ఆచరణ – శ్రేష్టతరం.

చిత్తశుద్ధి లేనివారు అప్రయోజకులు.

దివ్యబోధనల అధ్యయనం అవగాహన అభిలషనీయమే గాని, వాటిని జీవితానికి అన్వయింప చేసుకోవటం సర్వోత్కృష్టం.

దార్శనికులు తాము దర్శించిన ఆధ్యాత్మిక సత్యాలను సిద్ధాంతీకరించి బోధనలుగా వ్యక్తీకరిస్తారు. ఎంతటి మహత్తర దివ్యజ్ఞానోదయములైనా అవి అనుభూతి ప్రేరకములే.

ఆంగ్ల మూలం:

A drop of practice is better than an ocean of theories, advices and good resolutions.

*

To listen is good, but not sufficient – you must understand. To understand is better, but still not sufficient – you must act.

*

People who do not live what they think are useless.

*

It is good to read a Divine Teaching.
It is better to learn it.
The best is to live it.

*

All theories, all teachings are, in the last analysis, nothing but ways of seeing and speaking. Even the highest revelations are worth no more than the power of realisation that comes with them.

('ధమ్మపాద' లోని కొన్ని పద్యభాగాలకు శుక్రవారపు క్లాసులలో శ్రీమాత వ్యాఖ్యానం.)

మానసిక పరివర్తన కలిగించి మనశ్శాంతి నిచ్చే ప్రశాంత మధురవాక్కు ఒక్కటి చాలదా! మనసును కలవరపరిచే నిరర్ధక వాక్కులు వేయేల!

నీ జడత్వాన్ని నిశ్చైతన్యాన్ని తొలగించగలిగే మహత్తర వాక్కు (లు) నీకు లభ్యమైనపుడు వాటి తాలూకు సద్భావనలను నిశ్శేషంగా జీర్ణించుకొని సత్ఫలితాలు అనుభవించిన పిమ్మటే క్రొత్త అంశాల నన్వేషించు.

ఎన్నో ఆదర్శ విషయాలతో బుర్ర నింపుకొని సైద్ధాంతిక పరంగా విషయ పరిజ్ఞానాన్ని కూడబెట్టుకోవటం (accumulation of knowledge) ప్రధానం కాదు. అనువైన, ప్రగతిశీలమైన ఒక్కొక్క ఆదర్శాన్నే స్వీకరిస్తూ తుదివరకు దానిని ఆచరణయోగ్యం కావించుకోవటం అత్యంత శ్రేయోదాయకం.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(*CWM* Vol. 9, pp.66-70; Vol. 1, p. 1; Vol.16, p. 274; Vol. 17, pp. 90, 31; Vol. 14, pp. 224-26; Vol. 3, p. 228)

సమగ్రమైన యోగశాస్త్ర సారమే ప్రతి భావుక హృదయం లోనూ, అనుక్షణం స్పందించే స్పందన. అదే శాస్త్రమిచ్చే రహస్య సందేశం.

హృదయం ఆధ్యాత్మికత వైపు మళ్లినప్పుడు అంతర్గతంగా ముకుళీకృతమై వున్న జ్ఞానపద్మం, వికసిస్తూ వస్తుంది. ప్రాపంచిక వస్తువులతో లంపటం తగ్గుతూన్నకొద్దీ, జ్ఞానపద్మవికాసం పెరుగుతూ వుంటుంది. అది ఒక నిష్పత్తిలో జరిగే క్రియ. ఆ క్రమంలో జీవి, ఒక నిర్ణీతమైన స్థితికి వచ్చినప్పుడు, ఏ విధమైన వ్యతిరేక భావనలూ, ఏ విధమైన దుష్టశక్తులూ ‘ఆత్మవికాసానికి’ హాని కలిగించలేవు.

తన్ను తాను తెలుసుకోనుట

ఈ అనంతంలో తానో సూక్ష్మాణువునని తన్ను తాను తెలుసుకున్నవాడు స్వయంగా అనంతుడే అవుతాడు. జన్మాంతర సుకృతాలవల్ల అతనికి దైవకృప సిద్ధించి, ఆత్మకి స్వయం ప్రకాశం కలుగుతుంది. అదే జ్ఞానపద్మ వికాసానికి ప్రథమ సోపానం. గమ్యం చేరుకునే సాధన. సృష్టిగతిలో, ఎన్ని జన్మ పరంపరలున్నా, అక్కడికి చేరిన తరువాత, ఏదో ఒక జన్మలో ఏదో ఒక మలుపులో మోక్షం సిద్ధించి తీరుతుంది. ఇదే తన్ను తాను తెలుసుకోగలిగే యోగసారం.

స్వేచ్ఛానువాదం: డా॥ రాజేశ్వరి శంకరన్

ఆంగ్ల మూలం:

The supreme Shastra of the integral Yoga is the eternal Veda secret in the heart of every thinking and living being. The lotus of the eternal knowledge and the eternal perfection is a bud closed and folded up within us. It opens swiftly or gradualy, petal by petal, through successive realisations, once the mind of man begins to turn towards the Eternal, once his heart, no longer compressed and confined by attachment to finite appearances, becomes enamoured, in whatever degree, of the Infinite. All life, all thought, all energising of the faculties, all experiences passive or active, become thence forward so many shocks which disintegrate the teguments of the soul and remove the obstacles to the inevitable efflorescence. He who chooses the Infinite has been chosen by the Infinite. He has received the divine touch without which there is no awakening, no opening of the spirit; but once it is received, attainment is sure, whether conquered swiftly in the course of one human life or pursued patiently through many stadia of the cycle of existence in the manifested universe.

Sri Aurobindo

(*CWSA* Vol. 23, pp. 53-54)

అనుబంధం:

శ్రీమాతారవిందులు – జ్ఞానారవిందం

శ్రీమాతారవిందుల తత్త్వం ఏమిటి? దాన్ని తెలుసుకోవడం ఎలాగ? అన్నవి మన ముందున్న ప్రశ్నలు.

అసలు వారి రచనల్ని ఎందుకు చదవాలి? ఎలా చదవాలి? అన్నది మరో ప్రశ్న.

వాటిని చదువు కోసమే చదవాలా? వస్తుపరిజ్ఞానం కోసం చదవాలా? లేక భౌతిక విషయాల్ని సేకరించుకోవడం కోసమా? అంటే – పరమచైతన్యస్థితిని పొందడం అనే మహా కార్యసాధన ముందు అవన్నీ అప్రధానాలే. వాటికి ఎవ్విధమైన ప్రాధాన్యం వుండదు అన్నదే సమాధానం.

రూపాంతరీకరణ

శ్రీమాతారవిందుల వచనామృతం ద్వారా ఇంద్రియాతీతమైన చైతన్యాన్ని అలవరచుకొని దాన్ని పెంచుకొంటూ రసానందస్థితిని పొందడమే పరమావధి. అదే గమ్యం. దాన్ని సాధించడం కోసం, ముందు మనసుని స్థిరంగా నిలుపుకోవాలి. అయితే, అదంత తేలికైన పని కాదు. కాని, సాంకేతికమైన పదాల ద్వారా వారు నిర్దేశించిన మార్గం ఒక్కటే సులభమైన ఏకైక మార్గం. దాన్ననుసరించ కలిగితే, తద్వారా అద్భుతమైన మరో ప్రపంచం దర్శనమిస్తుంది. అప్పుడు సాధకుడికి రూపాంతరీకరణం జరిగి మనసు వశీకృతమై నిలకడగా నిలుస్తుంది. శ్రీమాతారవిందులు చూపించిన ఆ దివ్యశక్తికి ఎందరో మహానుభావులు పరవశించిపోయేరు.

అందువల్లనే సాంకేతికంగా వారు వాడిన పదాలు నిర్జీవమైన మామూలు పదాలు కావని మనం ముందు తెలుసుకోవాలి. వాటిల్లో చైతన్యతరంగాలు స్పందించి కాంతివంతమైన జ్ఞానరేఖలు ప్రసారితమవుతూ వుంటాయి. అది మాటలకీ అర్థాలకీ అతీతమైన లోకం. అదే అంతర్జగత్తు.

విశ్వవీణ

శ్రీమాతారవిందుల సూచన ఆ జగత్తుకి మార్గాన్ని చూపిస్తుంది. అది విశ్వస్రవమైన భావాతీతశక్తి కాబట్టి, అందులో ప్రవేశించే మార్గాన్ని అతి జాగ్రత్తగా ఎంచుకోవాలి. నిజానికి ఆ చలతీ సౌందర్యమే సృష్టిలో మొత్తంగా ప్రకాశిస్తూన్న రసానందం. అందులో ప్రవేశించడం అన్నది పూర్వజన్మ సుకృతం వల్ల సిద్ధించే ఒక ఆధ్యాత్మిక కళ. అది పట్టుబడితే ఆ సజీవశక్తి తనంతట తానే మనల్ని ఆకర్షించుకొని ఆనందమయ ప్రపంచంలో నిలుపుతుంది. *జీవిలో అంతర్లీనంగా వున్న చైతన్యం అక్కడ విశ్వశక్తిలో కలుస్తుంది. అప్పుడు విశ్వవీణ యొక్క ఏకైక నాదం వినబడుతుంది.*

మనకి లౌకికమైన ఎన్నో విద్యలు తెలిసి వుండవచ్చు. అవన్నీ పైన చెప్పిన 'ఆత్మ వికాసం' అనే కాంతిప్రభ ముందు మిణుగురుపురుగుల కాంతి వంటివే అని తెలిసిపోతుంది. *నిజానికి ఆ మహా కాంతిప్రభయొక్క ప్రతిబింబమే మనలో చిన్నగా, సన్నగా, ప్రకాశిస్తున్న ఆత్మ. దాన్ని ప్రజ్వలింప జేసుకోవడమే యీ విద్య.*

విషయవాంఛాపరమైన తర్కం, ఎక్కువైన కలగాపులగపు చదువులూ ఏకాగ్రతని పాడుచేసి మనసుని అసలు విషయం నుంచి తప్పించేస్తాయి. అలాటి వాటి వల్ల కలుషితం కాని నిర్మలచిత్తులూ, శాంతమనస్కులూ అయిన మహాత్ములు ఆత్మజ్ఞానంతో ఈ రహస్యాన్ని గుర్తించేరు. ఎప్పుడైతే భౌతికమైన తర్కం, ఆలోచనలూ, ఆత్మప్రకాశపు వెలుగులో కరిగిపోతాయో, అప్పుడు అవే రూపాంతరం చెంది నిర్వాణమనే మహత్కార్యానికి దోహదమవుతాయి.

అందువల్లనే శ్రీమాతారవిందుల తత్వం శరీరానికీ, మనసుకీ, హృదయానికీ అతీతమైనదవుతుంది. అదే విశ్వవీణానాదం.

మూలం: నళినీకాంత గుప్త

స్వేచ్ఛానువాదం: రాజేశ్వరీ శంకరన్

(*Collected Works of Nolini Kanta Gupta* Vol. 4, pp. 254-55)

శ్రీఅరవిందుల రచనలను చదువుట యెట్లు?

శ్రీమాతారవిందులను గురించిన కొన్ని విశేషములు మీరు నా వద్ద తెలిసికొనగోరితిరి. వారి నెరుగుటకు మూడు మార్గము లున్నవి – know about them, know of them or know them[1]

'About' అనగా ఒక మనిషి ఏమి చేయును. అతని వృత్తి, వుద్యోగము లేమి – కిమాసిత వ్రజేతకిం? – 'of' అన అతని వ్యక్తిత్వం, గుణము, స్వభావము.

అన్నిటికంటే చివరదే శ్రేష్టమైనదనుకో. దేనిని గురించైనా సరే. నీవు తెలిసికొనదలచిన యెడల నీవు దానిలో లీనమైపోవలెను సుమా! (You have to become it!) అటుల గావించిన యెడలనే నీకు అసలైన జ్ఞానము లభించును. శ్రీమాతారవిందుల యునికిని బడయుటనగా యేమి? వారిలోని భాగమగుట. వారి చేతనలోని అంశమగుట. అదియే మన మిక్కడ వుండుటకు కారణము. నీ వటుల గావించిన యెడల చాలును. నీకు కొంచెము జ్ఞాన మబ్బి నట్లే....

శ్రీమాతారవిందుల రచనల నెట్లు చదువలెనో, ఎట్లు చేబట్టవలెనో, ఎట్లు అర్థము చేసికొనవలెనో, మీకొకసారి చెప్పా ననుకుంటాను. ఇందు రెండు విషయములు కలవు. చదువుట, అధ్యయనము చేయుట అన ఒకటి కాదు. శ్రీఅరవిందుల రచన లను వూరికే చదవటం నిష్ఫలమే కావచ్చును – అంత పెద్ద మాటెందుకు లెండి కాని, అదేదో ఒక చిన్న సాయం, ఒక సూచి మాత్రమే యగును. అధ్యయన మనగానేమి? ఒక పుస్తకమును తీసికొని దానిలోని ప్రతి మాటకు, సమాసానికి అర్థము తెలిసి కొనుట – తెలియనివాటిని కోశములో చూసుకొనుట, ఈ విధంగా

---

[1] 'About' means what a man does, what his profession is, his occupation – *kimaisita vrajeta kim?* – and 'of' means his personality, his character, nature.

వాటి బాహ్యార్థము కనుగొనుట అవసరమే కావచ్చును. కాని వారి రచనలను పఠించు పద్ధతి అది కాదు.

వాటిని చదవాల్సిన పద్ధతిలో చదివితే, అదే చాలు. *చదివింది అర్థమయిందా లేదా, ఎంతవరకు అర్థమయిందని తర్జన భర్జనలు చేయక చదువుము. ఆ తరువాత మౌనము వహించి నిశ్చలంగా వేచి వుండుము.* అధ్యయించునపుడు నీవు నీ బాహ్యా మనస్సుతో అర్థము చేసికొన యత్నింతువు. కాని, ఆ పుస్తకములలో వున్నది నీ బాహ్యామనస్సుకు, తెలివితేటలకు అతీతము. మనస్సుతో అర్థం చేసికొనుటనగా నేమి? నీవు దానిలోనికి మనస్సుతో ప్రవేశించుటయే గదా. ఇది శ్రమతో కూడిన పని. దీని వలన బాహ్యార్థము మాత్రము తెలియును. ఇది మెదడుకు మంచి మేతయే గావచ్చును. కాని నిన్నెక్కువ దూరము తీసికొనిపోజాలదు. అట్లుగాక నీవు నిశ్శబ్దంగా వుండుము. మనస్సును మౌనం జేసికొనుము. అర్థము చేసికొనవలెనని ఆరాటపడకుము. ఆ పుస్తకములలోని జ్ఞానము నీలోనికి తిన్నగా వచ్చుటకై సావధానముతో యెదురు చూడుము. బుర్రను వేడి చేసికొని తెలివితేటలతో దాని నందుకొన యత్నింపకుము. దానినే నీ లోనికి ప్రవేశించనిమ్ము. ఏలన ఈ గ్రంథములలోని పదములు, సమాసములు వట్టి శుష్కములుగాని, మృతములుగాని కావు సుమా! ఆ మాటలు, ఆ నాదము, ఆ లయ విన్యాసము, అవన్నియు సజీవములు, చైతన్యగర్భితములు. But what is there in the text is beyond your mind, beyond your intelligence. And to understand mentally means you drive your intellect forward into the thing. It is an effort and takes you only to the outside of the thing. It is an exercise of your brain, developed in that way, but it doesn't take you very far. Instead of that, suppose you could keep quiet, silence your mind, and only read, without unduly trying to understand, and wait for what is there in the text to enter into you. Instead of your intelligence driving forward, pushing forward and trying to catch the thing, let the thing come into you; for what

is there in their writings is not words and phrases, dead material, it is something very living, something conscious, that they have expressed in the words, phrases and the sound and rhythm. ఇంకా చెప్పాలంటే నీవు ఏ గ్రంథములోని వాక్యమును తీసికొన్నా సరే – సావిత్రి లోనిదైతే యిక చెప్పనవసరమే లేదు. అది ఒక సజీవ ప్రాణి, నీవు సఖ్యము చేసికొనదగిన వ్యక్తి. అట్లు కావించినయెడల దానిని నీవు క్షుణ్ణంగా అర్థం చేసుకొని, మళ్లీ చక్కగా వివరించగలవని కాదు. అది ఒక సజీవ ప్రాణి, ఒక చెలి కాడు, ఒక సఖుడు. ఇంకా చెప్పాలంటే నీవు తెలుసుకొనవలసిన ఒక 'ప్రియుడు' ఇట్లు గావించినయెడల నీ ప్రయత్నము ఫలించును. నీవు మిక్కిలి సంతోషము ననుభవింతువు. ఆనందములో మునిగి తేలుదువు. నువ్వడుగుతావేమో, "ఊరికే ఒక పుస్తకమును తెరచి చదివినంత మాత్రాన ఆ వాక్యములలో వున్నదెట్లు అబ్బును?" అని. కాని నేను చెప్పునది వినుము. అవి సజీవమైన ప్రాణులు – నీవు సరియైన విధముగా వాటిని సమీపించిన యెడల అవి నీ పరమగును. ఆ చైతన్యమూ, ఒక్కొక్క పంక్తిలోని ఆ వ్యక్తి (being) నీ పరమగును. అప్పుడు దానిలోని సౌందర్యమును నీవు చవి చూడగలుగుదువు. ఇది భక్తితో కొలుస్తే సాధ్యమవుతుంది కాని ఆలోచించి అర్థంచేసుకోటం కాని, వర్ణించుట కాని దుర్లభము. సావిత్రిలోని మొదటి పంక్తిని తీసుకోండి.

It was the hour before the Gods awake.

ఇది ఒక మహామంత్రము. ఎంతో సుందరమైన యొక సజీవ ప్రాణి. దీని అర్థము యేమిటా అని నీవాలోచించాల్సిన పని లేదు. బ్రహ్మాండమంతయు అందు ఇమిడి వున్నది.

లేదా దివ్యజీవనములోని మొదటి వాక్యాన్ని తీసికోండి. అదియొక మహాసాగరముయొక్క కెరటాల సవ్వడి, పొంగిపొరలు సముద్రుడి వుప్పెన. మనలో వొక విశాల భావమును, బృహత్సంభూతిని కలిగించి మనల నచ్చోటికి గొంపోవు ఘోష. నేనిది వరకు వక్కాణించినట్లు, అదియొక సజీవమూర్తి, మహత్తర శక్తి.

దాని వెనుక ఒక వ్యక్తిత్వమున్నది నీవు దాని సాన్నిధ్యము నందుకొనవలెను.

"The earliest preoccupation of man in his awakened thoughts and, as it seems, his inevitable and ultimate preoccupation, – for it survives the longest periods of scepticism and returns after every banishment, – is also the highest which his thought can envisage. It manifests itself in the divination of Godhead, the impulse towards perfection, the search after pure Truth and unmixed Bliss, the sense of a secret immortality. The ancient dawns of human knowledge have left us their witness to this constant aspiration; today we see a humanity satiated but not satisfied by victorious analysis of the externalities of Nature preparing to return to its primeval longings. The earliest formula of Wisdom promises to be its last, – God, Light, Freedom, Immortality."

There is indeed a personality behind it and you have to make acquaintance with that personality.

Become it = నువ్వు అది అయిపోవాలి – అనగా భక్తితో సమీపించుట, కొలచుట. నీ ఆత్మతో దాని దరిజేరుట.

విద్యాభ్యాసములో కూడ అంతే – ఆ పద్ధతినే అవలంబించదగును. కేవలం బుద్ధిబలంతో చదివినా, వట్టి మేధాశక్తితో ప్రయత్నించినా లాభం లేదు. నీవెంత తెలివైనవాడివైనా, నీ కెంత గ్రహణశక్తి వున్నాసరే, అవి నిన్నెక్కువ దూరము తీసికొనిపోజాలవు. కాని అద్దానిని నీ ఆత్మ ద్వారానే సాధించగలుగుదువు. ఎంతో క్లిష్టమైన (Intellectual things) విషయములను సహితము ఆత్మ కవాటముల ద్వారానే అవగాహనము చేసికొనదగును. ఏలన ఆత్మయన నీలోని కౌశలమే (faculties), నీ వ్యక్తిత్వము యొక్క సారమే. ఆత్మ యనగా వట్టి చైతన్యము కాని, కేవలము సత్త గాని కాదు. అది నీ వ్యక్తిత్వములోని అంశము లన్నింటిని సమీకరించును. నీ మనః ప్రాణ, శరీరముల బీజములు – భౌతిక

శరీరము యొక్క నిజస్వరూపము సహితము – నీ ఆత్మలోనే వుండునని యెరుంగుము. అందువలననే, అదే – ఆ ఆత్మ ద్వారానే, వస్తువులతోనూ, వ్యక్తులతోనూ నిజమైన సంబంధ మేర్పరచు కొనదగును. ఆత్మంటే ఎక్కడో దూరంగా వుంటుందను కుంటు న్నావేమో, అది నీవే సుమా! *ఇంకా చెప్పాలంటే అసలు దూరంగా వున్నవి నీ మనసు, ప్రాణికము, భౌతికములే, అవి నీ నిజ స్వరూపములు కానేకావు. నీ కత్యంత సన్నిహితమయినది నీ ఆత్మయే.*

ఈ సందర్భములో శ్రీమాత పలుమారులు చెప్పిన మరొక విషయము జ్ఞప్తికి వచ్చును. అసలు మన మిక్కడెందుల కుంటిమి. పిల్లలిక్కడ కెందులకు వచ్చిరి? పాఠశాలలోగాని, క్రీడలలో గాని, ఇతర కార్యక్రముల ద్వారా గాని వాళ్ళకిక్కడామె ఏమి సమ కూర్చుచున్నది? వట్టి బాహ్యవిషయములలో చాకచక్యము, నేర్ప రితనమా? కాదు. మన గమ్యమది కాదు. ఈ విషయములు గర పుటకు యింతకంటే మంచి సంస్థలు బోలెడున్నవి. బుద్ధికుశలత, మనోవికాసము, ప్రాణికాభివృద్ధి, శరీరదారుఢ్యము – ఇవి రష్యా, జర్మనీ దేశనమూనాలు. ఆటలలో మన రికార్డులు వారి ప్రమా ణాల నందుకోలేవు. వాటి కోసమని మనం తహతహ లాడటం లేదు. శ్రీమాత వాక్కు *"నేనిక్కడ యిచ్చుచున్నది ప్రపంచంలో నీ కెక్కడా లభించదు – ఇక్కడ తప్ప యింకెక్కడా దొరకదు" బాహ్యవిషయములను నీవంత బాగుగ నిర్వర్తించలేకపోవచ్చును.* పరీక్షలలో తక్కువ మార్కులే రావచ్చును. ఇక్కడ మనం నేర్చు కుంటున్న పరమ సత్యమది కాదు. అది నీకు తెలియకుండానే దానంతటదే అబ్బును. నిన్ను సముద్రములో పారేస్తే నీ వళ్ళంతా తడిసిపోతుందా లేదా? దాని నెవ్వరైనా ఆపగలరా? ఇక్కడా అంతే. నీకు తెలియకనే నీవు నీ ఆత్మయొక్క అంతశ్చేతనలో మునిగి తేలుదువు. కావాలన్నా దీనిని తప్పించుకొనజాలవు. ఇదియే అత్యంత విలువైనది. ఈ ప్రపంచంలో అన్నిటికన్నా విలువైన వస్తువు. ఆత్మతో నీవు దేనిని చదివినా సరే, దేనిని నేర్చుకున్నా

సరే, ఏ వస్తువును సమీపించినా సరే, నీకు వేరైన అభిరుచి, ఆసక్తి కలుగుట తథ్యం.

నేను శ్రీఅరవిందుల వద్ద గీతాపఠనము కావించెడి వాడను. అప్పుడు వారు భాషావ్యాకరణములపై అంత శ్రద్ధ వహించెడివారు కారు. ఏదో అవసరమున్నంత వరకు కొద్దిపాటి వ్యాకరణము చాలనెడివారు. కవియొక్క వ్యక్తిత్వము, వారి నిజస్వరూపములతో నాకు సంబంధ మేర్పరచెడివారు. వారి చేతన దేనికి ప్రతినిధియో చూపెడివారు. అదే వరస, ముఖ్యధోరణి అనుకోండి. ఎందుకంటె కవి అనగా ఒక చేతనాస్థాయి. దానిలో లీనమైనప్పుడే ఆ చేతనను నీ వందుకోగలవు.

'అమృత' శ్రీఅరవిందుల వద్ద గీత నభ్యసించెడివారు. వారు కూడా అటులనే చెప్పెడివారు. కృష్ణార్జునుల పవిత్ర వాతావరణ మెల్లెడలా వ్యాపించెడిది. వారి సాన్నిధ్యము కలిగెడిది. ఇంక ఆ శ్లోకముల తాత్పర్యము, బోధనాంశములు అవేమంత ముఖ్యమైనవి కావు. (That is secondary) ఆ మనిషే ప్రధానము. ఒక రచయితను గాని లేక వారి రచనలలోని వ్యక్తిత్వాన్నిగాని, నీ ఆత్మ ద్వారానే. ప్రేమ ద్వారానే నీవు దర్శించగలవు. నిజముగా ప్రేమించగలది నీ ఆత్మయే.

ఒకసారి నన్నెవరో "ఆత్మ, ఆత్మ... అని చెపుతున్నావు. అది ఏది?"అని ప్రశ్నించిరి.

నా జవాబు "అది నీకు చాలా దగ్గరగా యున్నది. అయినా నువ్వు నమ్మవు గదా. సరే. నిన్ను నీవు నిశ్శబ్దంగా పరిశీలించుకొన్న యెడల, నీలో చెడ్డలక్షణములే గాక, కొన్ని మంచి వాటిని కూడా గుర్తించగలవు. ఇవి కొద్దిపాటే కావచ్చును. లేశమాత్రమే కావచ్చును. ఒక మంచి ఆలోచన, ఒక సద్భావము, ఒక మధురానుభూతి – ఇవన్నియు నీలో పొంచివున్న మంచితనానికి మచ్చుతునకలు. ప్రయత్నించిన యెడల యితరులలో గూడ యిట్టి సద్గుణము లున్నవని నీవు కనుగొందువు. ఇదంతయు నీ ఆత్మయొక్క అభివ్యక్తమే. సౌందర్యము, ప్రకాశము, నీలో అప్పుడప్పుడు వుదయించు చక్కని భావనలు, నీ చేతనలో

చిగురించు దివ్యానుభూతులు – ఇవన్నియు నీ ఆత్మనుండి వచ్చునవే. ఆఖరికి పచ్చి హంతకుడిలో కూడ యిట్టి గుణము లుండక పోవు. అతి క్రూరమైన మేక్‌బెత్ రాణిని గుర్తుకు తెచ్చుకో. ఆమె డంకన్ (Duncan) ను గురించి ఏమని చెప్పింది. "నేను వాణ్ణి చంపేసేదానినే కాని, అతనిలో నా తండ్రి పోలికలు స్ఫురించినవి"[1] చూశావా ఆమె కెంత మంచి ఆలోచన వచ్చిందో. కాబట్టి మనం నిస్పృహాజెంద నవసరము లేదు. ఎంతటి అర్భకులైనా సరే నీళ్ళు కార్చనక్కర లేదు. రెండు విషయములు మట్టుకు గుర్తుంచుకోండి. 1) ప్రతి ఒక్కరికి ఆత్మంటూ వొకటి వుంటుంది. 2) మనకు కోటి ప్రభలకు సమమైన శ్రీమాత వుండనే వున్నది. ఆమె అండదండలు మన కుండనే వున్నవి. భగవంతుని తీరే మిటో తెలుసా! నీ వాయనను గురించి తలుచుకోకపోయినా సరే, ఆయన నిన్ను గురించి తలుస్తాడు. ఇది నిజం – నిజమే సుమా! ఎందుకంటే నీవు భగవంతుని అంశమే. దానిపై నీవు నీ చేతనను క్రేంద్రీకరించవలెను! అప్పుడది దానంతటదియే దినదినప్రవర్ధ మాన మగును.

మూలం: నళినికాంత గుప్త
అనువాదం: డా॥ ఆర్.ఎల్.ఎన్. శాస్త్రి
(ఏప్రిలు 1988 'అర్క' నుండి)

(*Collected works of Nolini Kanta Gupta* Vol. 5, pp. 35-39)

---

[1] Shakespeare: *Macbeth*, Act II, Scene 2.
Lady Macbeth: Had he not resembled
My father as he slept, I had done't

సమాచార పత్రం

15 ఆగష్టు 2005 నాడు శ్రీఅరవిందుల 133 వ జన్మదిన మహోత్సవము జరుపబడును. అప్పుడు శ్రీఅరవింద సొసైటి బీచ్చాఫీసులో జరిగే రెండు కార్యక్రమములు:
1) 12-14 ఆగష్టు తేదీలలో శ్రీఅరవింద సొసైటీ వార్షిక సమావేశములు. 2) 17-26 ఆగష్టు తేదీలలో డా॥ ఎమ్. వి. నడ్కర్ణిగారు 'శ్రీఅరవిందుల గీతావ్యాసములు' పై ఒక స్వాధ్యాయ శిబిరమును ఉదయం 9-10, 10-1145 గం॥ వేళలలో నడిపెదరు. దీనికందరు ఆహ్వానితులే.

బెంగుళూరులో యూత్ క్యాంపు: ఈ కార్యక్రమము శ్రీఅరవింద భవన్ – 110 గంగాధరచెట్టి రోడ్డు (అల్సూరు లేక్) బెంగుళూరు - 560043 లో 24-25 సెప్టెంబరు 2005 తేదీలలో నడుపబడును. యువకులలో ఆత్మజ్ఞానమును, శ్రీమాతరవిందుల వెలుగులో నూతన జీవితమునకు జిజ్ఞాసను మేల్కొలుపటయే దీని ఉద్దేశము. ఆత్మప్రబోధనము, జీవితానికి లక్ష్యమేమిటి? అనే ప్రశ్న ప్రధానాంశములు. ఈ శిబిరములోని కార్యక్రమము లన్నియు interactive గా వుండును. 16-30 ఏళ్ల వయస్సుగల 35 మందికి మాత్రమే ఇది పరిమితము. శ్రీఅరవిందభవన్‌లో వుండేందుకు వసతి వుంది. ఇందులో పాల్గొనదలచినవారు శ్రీఅరవింద భవన్‌లో శ్రీ ఎమ్.ఎమ్. భట్టాజార్జిగారిని 930-1230 మరియు 430-700 PM వేళలలో లేక టెలిఫోను (080) 25559885 ద్వారా సంప్రదించవచ్చును.

సంస్కృత భాషాభ్యాసము: దృశ్య-శ్రవణ మాధ్యముల ద్వారా నేర్చుకొనుటకై ఒక వెబ్‌సైట్ www.saice.org/sanskrit తయారుచేయడమైనది. ఒక గంట సేపుగల ఈ కార్యక్రమమును ఉచితముగా మీరు డౌన్‌లోడ్ చేసుకొనవచ్చును.

Thoughts and Vision of Sri Aurobindo అనే విషయముపై 60 విశ్వవిద్యాలయములలో జరిపిన 150 పరిశోధనా వ్యాసముల పట్టిక Sri Aurobindo Institute of Research in Social Sciences, Sri